

Finnish
The Exposition of the Seven Church Ages
Chapter 3: The Ephesian Church Age
CAB-03

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 3: Efeson seurakuntajakso

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Luku 3: Efeson seurakuntajakso

JOHDATUS SEURAKUNTAJAKSOIHIN

Jotta voisitte ymmärtää täysin Sanoman seurakuntajaksoista, haluaisin selittää erilaisia periaatteita, jotka sallivat minun päätyä sanansaattajien nimiin, seurakuntajaksojen pituuteen, ja muihin tähän liittyviin seikkoihin.

Koska tämä tutkistelu oli kaikkein vakavin, jonka tähän asti olin ottanut suorittaakseni, etsin Jumalaa monien päivien ajan saadakseni Pyhän Hengen innoituksen, Luin silloin ainoastaan Kirjoituksia seurakuntajaksoista ja tutkin perinpohjaisesti monia kaikkein ennakkoluulottomimpien historioitsijoiden kirjoittamia kirkkohistorioita, mitä saatoin löytää. Jumala ei jättänyt vastaamatta rukoukseeni, sillä lukiessani Sanaa ja historioita, saatoin Pyhän Hengen kautta nähdä paljastettuna kuvion, joka kulkee läpi vuosisatojen aina tähän nykyiseen, viimeiseen aikaan saakka.

Avain, jonka Herra antoi minulle voidakseni määritellä kunkin seurakuntajakson sanansaattajan, on mitä raamatullisin. Itse asiassa sitä voitaisiin kutsua Raamatun ytimeksi. Se on ilmestys siitä, ettei Jumala koskaan muutu, ja että Hänen tiensä ovat yhtä muuttumattomia kuin Hän itse on. Hebr. 13:8 sanotaan: "Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti." Saarn. 3:14-15: "Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy iäti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Ja Jumala on sen niin tehnyt, että häntä peljättäisiin. Mitä nyt on, sitä on ollut jo ennenkin ja mitä vasta on oleva, sitä on ollut jo ennenkin. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyttä." Tässä se on: Muuttumaton Jumala muuttumattomine teineen. Mitä Hän teki ALUSSA, sitä Hän tulee tekemään, kunnes se on tehty VIIMEISEN kerran. Siinä ei koskaan tule olemaan muutosta. Sitten tämä sovitetaan seurakuntajaksoihin. Sellainen mies, jonka Jumala valitsi ensimmäistä seurakuntajaksoa varten, ja kuinka Jumala ilmaisi itsensä tämän miehen palvelustehtävässä, tulisi olemaan esimerkki kaikkia muita seurakuntajaksoja varten. Mitä Jumala teki ensimmäisessä seurakuntajaksossa, sitä Hän haluaa tehdä kaikissa muissakin seurakuntajaksoissa.

Nyt me tiedämme täsmälleen Sanasta, joka on talletettu Pyhän Hengen kautta, kuinka ensimmäinen, alkuperäinen seurakunta perustettiin ja kuinka Jumala ilmaisi itsensä sen keskuudessa. Sana ei voi muuttua eikä sitä voida muuttaa, koska Sana on Jumala. Joh. 1:1: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala." Yhden Sanan muuttaminen, kuten Eeva teki, tuo synnin ja kuoleman, kuten sanotaan Ilm. 22:18-19: "Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu." Siten se, mitä seurakunta oli helluntaina, on esikuva. Se on esikuva, eikä ole muuta esikuvaa. Ei merkitse mitään, mitä oppineet sanovat, Jumala EI ole muuttanut tuota esikuvaa. Mitä Jumala teki helluntaina, sitä Hänen täytyy tehdä, kunnes seurakuntajaksot päättyvät.

Vaikka oppineet saattavat kertoa teille, että apostolinen aikakausi on ohitse, niin älkää uskonto siitä. Sellainen lausunto on väärä kahdella perusteella. Aivan aluksi on väärin olettaa, ettei ole enää apostoleja vain siksi, että alkuperäiset kaksitoista ovat kuolleet. Apostoli merkitsee 'lähetetty'; ja nykyäänkin on monia lähetettyjä, mutta heitä kutsutaan lähetyssaarnaajiksi. Niin kauan kuin miehiä kutsutaan ja lähetetään Elämän Sanan kanssa,

jatkuu apostolinen aikakausi. Toiseksi he viittaavat 'julkituodun Pyhän Hengen voiman kauteen ikäänkuin se olisi ollut ohitse sen jälkeen, kun Raamattu oli kirjoitettu loppuun. Tämä ei ole totta. Ei ole ainoatakaan Kirjoitusten paikkaa, joka tukisi tätä, mutta sen sijaan on monia, jotka ratkaisevasti esittävät päinvastaista. Tässä on meidän todisteemme, että molemmat näistä syytöksistä ovat vääriä. Ap.t. 2:38-39: "Niin Pietari sanoi heille: 'Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.'" Voiman lupaus, joka annettiin apostoleille helluntaina on "teille (juutalaisille) ja teidän lapsillenne (juutalaisille) ja kaikille, jotka kaukana ovat (pakanaille), ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme kutsuu (sekä juutalaiset että pakanat)". Siihen asti, kun Hän lakkaa kutsumasta. Helluntain sanoma ja voima eivät tule lakkaamaan.

Mitä seurakunnalla oli helluntaina, on sen luovuttamaton oikeus. Alunperin sillä oli puhdas Jumalan Sana. Sillä oli Hengen voima, joka oli ilmaistu erilaisissa merkeissä ja ihmeissä ja Pyhän Hengen lahjoissa. Hebr. 2:1-4: "Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevilla teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?" Tuo alkuperäinen seurakunta ei ollut ihmisten organisoima. Se oli Pyhän Hengen johtama. Se ei myöskään ollut kovin suuri. Se oli vihattu, halveksittu ja ahdistettu. Sitä vainottiin kuolemaan saakka. Mutta se oli uskollinen Jumalalle. Se pysyi alkuperäisen Sanan antamassa kaavassa.

Älkää menkö tässä harhaan. Kun sanoin, että Jumala ja Hänen tiensä eivät koskaan muutu, en sanonut, että seurakunta ja sen sanansaattajat eivät voisi muuttua. Seurakunta ei ole Jumala. Sentähden se voi muuttua. Sanon, että koska Jumala on muuttumaton ja Hänen tiensä ovat muuttumattomat, me voimme mennä takaisin alkuun ja nähdä ensimmäisen ja täydellisen Jumalan teon ja sen perusteella arvioida muita. Näin se on tehty. Todellinen seurakunta tulee aina kilvoittelemaan ollakseen helluntain alkuperäisen seurakunnan kaltainen. Nykyajan todellinen seurakunta koettaa olla tuon aivan ensimmäisen seurakunnan kaltainen. Ja seurakuntien sanansaattajat, joissa on sama Jumalan Henki, pyrkivät olemaan apostoli Paavalin kaltaisia. He eivät tule olemaan täysin hänen kaltaisiaan; mutta todelliset sanansaattajat tulevat muistuttamaan eniten Paavalia, joka oli vapaa kaikista ihmisistä, myyty Jumalalle, ja joka levitti ainoastaan Jumalan Sanaa, ja ilmaisi Pyhää Henkeä voimassa. Mikään muu ei tulisi kelpaamaan. Teidän täytyy toimia alkuperäisen pohjalta. Alkuperäisten tavalla, todellinen seurakunta tulee aina olemaan se, joka yrittää kulkea helluntain aikaisten perustajiensa jalanjäljissä, ja sen sanansaattajat tulevat seuraamaan apostoli Paavalia, ensimmäistä sanansaattajaa ensimmäiselle seurakuntajaksolle. Se on näin yksinkertaista ja näin ihmeellistä.

Tämän yksinkertaisen, mutta kuitenkin niin ihmeellisen avaimen avulla, minä kykenin Pyhän Hengen avulla lukemaan Ilmestyskirjaa ja historioita ja löytämään niistä jokaisen seurakuntajakson, jokaisen sanansaattajan, jokaisen seurakuntajakson keston ja sen osan, jota kukin esitti Jumalan tarkoituksessa helluntaista asti noiden seurakuntajaksojen päättymiseen asti.

Kun nyt ymmärrätte, kuinka me arvioimme, millainen todellinen seurakunta oli (millainen se oli helluntaina ja millainen se oli apostolisena aikakautena, kuten on esitetty Raamatussa apostolien teoissa), me voimme soveltaa samaa sääntöä nähdäksemme, kuinka seurakunta lankesi. Perusvirhe, tai virheet, jotka hiipivät ensimmäisen seurakunnan keskuuteen ja jotka on

ilmoitettu apostolien teoissa ja Ilmestyskirjassa sekä myös Kirjeissä, tulevat yhä näkyvämmiin julki toinen toistaan seuraavissa seurakuntajaksoissa, kunnes tulemme totuuden täydelliseen pimentymiseen viimeisessä, eli Laodikean seurakuntajaksossa.

Nyt tästä ensimmäisestä avaimesta, jonka olemme saaneet Herralta, seuraa toinen ja hiukan vähemmän ihmeellinen totuus. Mainitsin, että todellinen seurakunta pyrkisi aina olemaan senkaltainen kuin se oli Apostolien teoissa. Tämä on täsmälleen oikein. Mutta olemme huomanneet, että Sana opettaa myös väärän sisääntunkeutumisesta, kunnes tapahtuu totuuden täydellinen pimentyminen, juuri ennen Herran ilmestymistä. Nyt mielissämme herää kysymys; hylkääkö Jumala omansa ja antaa heidän langeta täydellisen eksytyksen valtaan? Ei missään tapauksessa, sillä Kirjoitukset sanovat hyvin selvästi, että valittuja EI VOIDA eksyttää, "Sillä on nouseva väärä kristuksia ja väärä profeettoja ja he tekevät suuria merkkejä ja ihmeitä; jopa siinä määrin, että JOS SE OLISI MAHDOLLISTA he eksyttäisivät jopa valitutkin." [engl. käännös] Mitä sitten? Vastaus on selvänä meidän edessämme. On olemassa sekä Oikea Seurakunta että *väärä seurakunta*. On olemassa Oikea Viinipuu ja väärä viinipuu. Mutta tietenkin tuo väärä seurakunta, väärä viinipuu koettaa aina anastaa oikean seurakunnan paikan ja väittää, että se eivätkä valitut, on oikea ja aito. Väärä koettaa tappaa oikean. Näin oli apostolien teoissa, näin on esitetty seitsemässä seurakuntajaksossa samoin kuin eri kirjeissäkin. Näin *on ollut*. Näin *on nytkin*, ja näin *tulee olemaan*. Toisin ei voi olla.

Olkaamme nyt hyvin huolellisia, ettemme hämmentyisi tässä vaiheessa. Tämän vuoksi me etsimme Sanasta vahvistusta tälle väitteelle. Menkäämme takaisin alun Kirjaan, ensimmäiseen Mooseksen kirjaan. Eedenin puutarhassa oli KAKSI PUUTA. Toinen oli hyvä; toinen oli paha. Toinen tuotti ELÄMÄÄ, toinen kuolemaa. Oli kaksi lasta, jotka alunpitäen uhrasivat Jumalalle. Sallikaa minun toistaa tämä; he MOLEMMAT uhrasivat Jumalalle. 1. Moos. 4:3-5: "Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsa synkistyi." Mutta toinen (Kain) oli paha. Hän oli isästään (paholaisesta), kun taas Aabel oli vanhurskas Herran edessä. Jälleen oli kaksi lasta samojen vanhempien lihasta. He olivat Iisakin ja Rebekan kaksoset. Toinen oli Jumalan valittu ja toinen oli kirottu. Molemmat palvelivat Jumalaa. Jokaiseen yksittäiseen tapaukseen liittyi Jumalan palveleminen. Jokaisessa eri tapauksessa paha vihasi ja vainosi vanhurskasta. Joissakin tapauksissa paha tuhosi vanhurskaan. Mutta huomatkaa. Heidät istutettiin yhdessä. He elivät yhdessä. He molemmat esittivät pyyntöjä Jumalalle ja palvelivat Jumalaa.

Nämä esimerkit kuvaavat täydellisesti Herran Jeesuksen Kristuksen vertausta, kun Hän sanoi, että taivasten valtakunta oli miehen kaltainen, joka kylvi hyvän siemenen, ja sitten vihollinen tuli ja istutti lustetta hyvän siemenen joukkoon. Jumala ei istuttanut lustetta. Saatana istutti tuon lusteen *aivan Jumalan hyvän siemenen joukkoon*. Nuo kaksi eri kasvilajia (ihmiset), kahdesta eri siemenlajista, kasvoivat yhdessä. Molemmat saivat ravinnon samasta maasta, ne olivat osallisia samasta auringon paisteesta, sateesta ja kaikista muista eduista, ja molemmat leikattiin elonkorjuussa vuorollaan. Ymmärrätekö nyt sen? Älkää koskaan unohtako näitä totuuksia, tutkiessamme seurakuntajaksoja ja myöhemmin sinettejä. Ja ennen kaikkea älkää unohtako, että tässä viimeisessä seurakuntajaksossa, jolloin luste kerätään yhteen polttamista varten, ne tulevat tuomaan ulos vehnän, jonka Herra on korjaava aittaansa.

Haluan selvittää tämän ajatuksen läpikotaisin, siispä menkäämme askel pidemmälle. Oletteko koskaan tutkineet herätysten historiaa? Herätys merkitsee Jumalan liikkumista voimassa, ja joka kerta, kun Jumala liikkuu, on saatanakin siellä liikkuaan. Näin tapahtuu aina. Suuren Walesin herätyksen aikana (ja useimmat ihmiset eivät tiedä tätä) melisairaalat täyttyivät nopeasti, ja esiintyi suurta perkeleellisen voiman näytöstä, jonka tarkoituksena oli

vetää huomio pois Jumalasta. On kirjoitettu muistiin, että Wesley'n aikana ihmiset tekivät mitä merkellisimpiä asioita, jotka ehdottomasti olivat saatanasta koettaen tehdä tyhjäksi Jumalan hyvyyden ja voiman. Lutherin päivistä sanotaan, että hänen palvelustehtävänsä ihme ei ollut siinä, että hän menestyksellisesti vastusti roomalaiskatolista kirkkoa, vaan on ihme, että hän saattoi pysyä lujana ja järkevänä fanaatikkojen keskellä, jotka usein olivat täytetyt väärillä hengillä, jotka johtivat heitä. Ja jos olette olleet tietoisia tästä viimeisen päivän palvelustehtävästä, olette huomanneet saman väärin ja pahojen henkien hyökkäyksen. Sen täytyy olla näin. Toivon ja uskon, että te olette kyllin hengellisiä ymmärtääksenne tämän ja käyttääksenne sitä hyväksenne .

Vahvistaaksemme tämän kohdan toisiinsa kietoutuneista oikeasta ja väärästä viinipuusta, ja osoittaaksemme todeksi kaksi henkeä, jotka työskentelevät, katsokaamme I Joh. 4:1-4 ja Juuda 3,4,5: "Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevat tulossa, ja se on JO NYT maailmassa. Lapsukaiset, te olette voittaneet heidät; (antikristuksen henki) sillä hän (Jumalan Henki), joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa." Juuda 3, 4, 12: "Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on PYHILLE annettu. Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut ERÄITÄ IHMISIÄ (ei pyhiä), (nämä eivät ole tulleet OVEN kautta ja ovat sentähden ryöväreitä) joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, JUMALATTOMIA, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät meidän ainoan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen. He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne (teidän KANSSANNE) julkeasti kemuilevat ja..." Näiden Kirjoitusten kohtien pohjalla ei voida kieltää sitä, että oikea ja väärä seurakunta ovat kietoutuneet yhteen, sillä ne on istutettu yhdessä, mutta ne ovat lähtöisin eri siemenestä.

On vielä jotakin, mitä teidän pitäisi tietää. Nämä seitsemän seurakuntaa, joille Johannes puhui, ovat kaikki Vähässä Aasiassa ja ne kaikki ovat pakanaseurakuntia. Hän ei puhu Jerusalemin seurakunnalle, joka oli pääasiassa juutalainen; ehkä joitakin pakanoita oli siinä. Syy siihen on se, että Jumala oli kääntynyt pois juutalaisista pakanoiden puoleen. Täten Jumala koko seurakunta- jaksojen ajan toimii pakanoiden kanssa kutsuen itselleen pakanamorsianta. Tämän mukaan ilmaisut 'seurakuntajaksot' ja 'pakanoiden täysi luku' merkitsevät yhtä ja samaa asiaa. Ap.t. 13:44-48: "Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa. Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat. Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: 'Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen. Sillä näin on Herra meitä käsenyt: "Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.".' Sen kuultuaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetty iankaikkiseen elämään." Room. 11:1-8: "Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa. Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka hän on edeltätuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia: "Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni"? Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille." Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan

mukaan. Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo. Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulis, tähän päivään asti".

Room. 11:25-29: "Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: 'Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.' Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu."

Näillä seitsemällä Vähässä Aasiassa sijaitsevalla seura-kunnalla oli tuona muinaisena aikana tiettyjä ominais-piirteitä, jotka kypsyivät hedelmäksi myöhemmin aikoina. Se, mikä oli vain kylvetty siemen silloin, tuli myöhemmin esiin kypsänä satona, kuten Jeesus sanoi: "Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?" Luuk. 23:31.

SANOMA EFESON SEURAKUNTAJAKSOLLE

Johanneksen ilmestys 2:1-7:

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskentelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:

Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi;

ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut.

Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.

Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.

Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'

SANANSAATTAJA

Efeson seurakunnan sanansaattaja (enkeli) oli apostoli Paavali. Sitä, että hän oli pakanain aikakauden ensimmäisen seurakuntajakson sanansaattaja, ei voida kieltää. Vaikka Pietarille annettiin valtuudet avata ovet pakanoille, oli Paavali kuitenkin heidän apostolinsa ja profeettansa. Hän oli profeetta-sanansaattaja pakanoille. Hänen profeetallinen virkansa, jonka kautta hän sai täyden ilmestyksen Sanasta pakanoita varten, todistaa hänet heidän apostoliseksi sanansaattajakseen. Tämän myönsivät toiset apostolit Jerusalemissa. Gal. 1:12-19: "Enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle

ilmoittanut. Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta. Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi ilmaista minussa Poikansa, että minä Julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta Ja vereltä, enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon. Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi. Mutta muita apostoleja minä en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen." Gal. 2:2: "Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan." Gal. 2:6-9: "Ja nuo, joita jonakin pidettiin - millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön - nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään enempään, vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille - sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa - ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväänä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn merkiksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen." Room. 11:13: "Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniassa."

Paavali perusti Efeson seurakunnan suunnilleen ensimmäisen vuosisadan puolivälissä. Tämä antaa meille mahdollisuuden määritellä Efeson seurakuntajakson alun; noin 53 j.Kr.

Hänen palvelustapansa antoi esikuvan, johon kaikkien tulevien sanansaattajien oli pyrittävä, ja tosiasiallisesti se on esikuva jokaiselle todelliselle Jumalan palvelijalle, vaikkakaan nämä eivät tule saavuttamaan sellaisia profeettallisia korkeuksia, kuin Paavali. Paavalin palvelustehtävällä oli kolminainen olemus, joka oli seuraavanlainen:

Ensinnäkin Paavali oli ehdottoman uskollinen Sanalle. Hän ei koskaan poikennut siitä kustannuksista huolimatta. Gal. 1:8-9: "Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu." Gal. 2:11-14: "Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista. Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja, ja hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin juutalaiset, niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi mukaansa Barnabaankin. Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaaneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefaalle kaikkien kuullen: 'Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita noudattamaan juutalaisten tapoja?'"

1. Kor. 14:36-37: "Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidäkö tykönnö se on tullut? Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky."

Huomatkaa, että Paavali oli järjestäytymätön, mutta Hengen johtama, aivan kuten oli silloinkin kun Jumala toimi Mooseksen kautta johtaakseen Israelin ulos Egyptistä. Jerusalemin neuvosto ei koskaan lähettänyt Paavalia, eikä sillä ollut minkäänlaista valtaa häneen. Jumala, ja

Jumala yksin, lähetti hänet ja johti häntä. Paavali ei ollut ihmisistä vaan Jumalasta. Gal. 1:1: "Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt." Gal. 2:3-5: "Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseänsä. Noiden pariimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne."

Toiseksi, hänen palvelustehtävänsä tapahtui Hengen voimassa tuoden siten esiin puhuttua ja kirjoitettua Sanaa. 1. Kor. 2:1-5: "Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Ja ollessani teidän tykönnne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan." Ap.t. 14:8-10: "Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt. Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi, sanoi hän suurella äänellä: 'Nouse pystyyn jaloillesi'. Ja hän kavahti ylös ja käveli." Ap.t. 20:9-12: "Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannelta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin ylös kuolleena. Mutta Paavali meni alas, heittäytyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: 'Älkää hätäilkö, sillä hänessä on vielä henki'. Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan heidän kanssansa, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle. Ja he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi." Ap.t. 28:7-9: "Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maataloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainansa. Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksensa, rukoi ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet. Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin." 2. Kor. 12:12: "Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla."

Kolmanneksi, Jumalan hänelle antama palvelustehtävä tuotti silminnähtävää hedelmää. 2. Kor. 12:11: "Olen joutunut mielettömyyksiin! ja te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään." 1. Kor. 9:2: "Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa." 2. Kor. 11:2: "Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen." Paavalin kautta saatettiin suuret joukot pakanalampaita sisälle; hän ruokki heitä ja huolehti heistä, kunnes he tuottivat vanhurskauden hedelmää ja olivat osana pakanamorsianta valmiina kohtaamaan Herran.

Johanneksen ilmestyksen antamisen aikoihin, perintötiedon kertoman mukaan, Paavali oli jo kuollut marttyyrina, mutta Johannes jatkoi hänen tilallaan täsmälleen kuten Paavali oli tehnyt oman palvelustehtävänsä päivinä. Paavalin kuolema ennen Johanneksen ilmestyksen saamista ei lainkaan kumoa sitä seikkaa, että hän oli Efeson seurakuntajakson sanansaattaja, sillä jokaisen jakson sanansaattaja - riippumatta siitä, milloin hän ilmestyy tai poistuu - on se, joka vaikuttaa tuossa jaksossa Jumalan puolesta Sanan julkituovan palvelustehtävän kautta. Paavali oli tuo mies.

EFESON KAUPUNKI

Efeson kaupunki oli yksi Aasian kolmesta suurimmasta kaupungista. Sitä kutsuttiin usein kristillisen uskon kolmanneksi kaupungiksi Jerusalemin ollessa ensimmäinen ja Antiokian toinen. Se oli hyvin rikas kaupunki. Hallitus oli roomalainen, mutta kieli oli kreikka. Historioitsijat uskovat, että Johannes, Maria, Pietari, Andreas ja Filippus haudattiin kaikki tähän kauniiseen kaupunkiin. Paavali, joka laski perustuksen todelliselle uskolle tässä kaupungissa, saarnasi siellä vain noin kolmen vuoden ajan; mutta ollessaan poissa lauman luota hän jatkuvasti huolehti heistä rukoillen. Timoteus oli sen ensimmäinen paimen. 1. Tim. 1:1-3: "Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, asettama, Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäkseni eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita opettaisi."

Itse nimellä Efeso on yhdistetty merkitys 'pyrkä jonnekin' ja 'rentoutua'. Nämä korkeat pyrkimykset tämän jakson aikana, joka oli alkanut. Hengen täyteyden, "Jumalan syvyyksien" kautta, jonka avulla he pitivät päämääränään Jumalan korkeaa kutsumusta, alkoivat antaa tietä vähemmän tarkkaavaiselle mielialalle. Vähemmän palava Jeesuksen Kristuksen seuraaminen alkoi tuoda itseään esiin enteenä siitä, että tulevina aikoina fyysinen äänitorvi jota kutsutaan seurakunnaksi, tulisi vajoamaan "saatanan syvyyksien" kauheuksiin. Se oli alkanut rentoutua ja liukua pois. Koko seurakuntajakso oli jo luopumassa. Se oli jättänyt ensimmäisen rakkautensa. Tuo Efeson seurakuntajakson aikana istutettu pieni taimi tulisi eräänä päivänä kasvamaan valheen hengessä, kunnes kaikki taivaan saastaiset linnut tulisivat lepäämään sen oksilla. Inhimillisen ajattelun mukaan tulisi tämä pieni kasvi näyttämään tuosta uudesta Eevasta (uudesta seurakunnasta) niin viattomalta, että hän jälleen tulisi saatanan pettämäksi. Efeson seurakuntajakso oli suonut hänelle tilaisuuden toimia Jumalan parhaaksi, ja hetkeksi hän pääsi voitolle, mutta sitten hän rentoutui, ja tuona varomattomuuden hetkenä saatana istutti täydellisen tuhon siemenen.

Efeson uskontokin kuvaa täydellisesti tätä ensimmäistä seurakuntajaksoa ja sanelee seuraavien seurakuntajaksojen suunnan. Ensinnäkin, suurenmoisen ja niin monia vuosia rakennetun Dianan temppelin pyhitetyissä saleissa oli kaikkein loistottomin ja vaatimattomin Dianan kuva, mitä kukaan voisi kuvitella. Se oli ehdottomasti erilainen kuin mikään muu hänen kuvistaan, jotka oli sijoitettu muihin hänelle pyhitettyihin temppeleihin. Se oli yksinkertaisesti melkein muodoton naisen kuva, joka lopulta yhtyi puupalaseen, josta se oli veistetty. Ja sen kaksi kättä oli yksinkertaisesti tehty kahdesta rautatangosta. Kuinka täydellisesti tämä kuvaakaan antikristuksen henkeä, joka pääsi vapaaksi tällä jaksolla. Siellä hän pääsi vapaaksi ihmisten keskellä, mutta ei vielä ottanut mitään muotoa, joka olisi saanut ihmiset varuilleen. Kuitenkin nuo kaksi rautatangokättä osoittivat, että hänen tarkoituksensa oli murskata Jumalan työ, kun hän valmisti itselleen sisään pääsyä. Eikä kukaan näyttänyt huomaavan häntä tai sitä, mitä hän oli tekemässä. Mutta eräänä päivänä he tulisivat huomaamaan sen, kun noiden kahden rautakäden 'teot' tulisivat 'opiksi', ja hänen oppinsa tulisi keisarikunnan laiksi.

Temppelipalveluksen järjestys on myöskin hyvin paljastava. Ensiksikin siellä oli pappeja, jotka olivat eunukkeja. Tämä steriili pappeus ennakoi niiden ihmisten steriilisyyttä, jotka tulevat luopumaan Sanasta, sillä ihmiset, jotka väittävät tuntevansa Jumalan erillään Sanasta, ovat yhtä hedelmättömiä elämältään kuin steriili eunukki. Toiseksi, temppelillä oli rajojensa sisäpuolella neitsytpapitar, joka suoritti temppelin uskonnolliset toimet. Tämä osoitti edessäpäin olevia päiviä, jolloin seremonia ja muoto, rituaalit ja teot, tulisivat ottamaan Pyhän Hengen paikan eikä

armolahjojen ilmeneminen enää tulisi täyttämään Jumalan temppelinä. Heidän yläpuolellaan oli ylimmäinen pappi, mies, jolla oli poliittista voimaa ja julkista vaikutusvaltaa, kuvaten sitä, mikä jo oli meneillään, vaikkakaan ei vielä liian näkyvästi, toisin sanoen, että seurakunta pian luovutettaisiin ihmisjohtoon ihmissuunnitelmien ja ihmisen kunnianhimoineen ja "näin sanoo Pyhä Henki" ei enää tulisi olemaan elävää todellisuutta. Ja heidän kaikkien alapuolella olivat temppeliorjat, joilla ei ollut muuta valinnanvaraa kuin tottelevaisuus uskonnollista pappisvaltaa kohtaan. Mitä muuta tämä merkitsee kuin sitä, että on tuleva päivä, jolloin vakiintunut papisto poliittisen keinottelun ja valtion avulla ja syrjäyttämällä Sanan ja Hengen uskonkappaleilla, opinkappaleilla ja inhimillisellä johtajuudella, tulisi orjuuttamaan maallikot samalla kun johtajat eläisivät väärin saadussa ylellisyydessä ja nautiskelisivat saastaisista huvituksistaan, ja kurjat ihmiset, joita Jumalan Sanan mukaan tulisi palvella, tulevat nyt palvelijoiksi.

JEESUS, HÄNEN SANANSAATTAJANSA JA SEURAKUNNAT

Ilm. 2:1: "Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä.'" Tämä on Hän, josta on sanottu: "Tämä sama Jeesus on SEKÄ Herra että Kristus." Siellä Hän on yksi ja ainoa Herra Jumala Kaikkivaltias, paitsi Häntä ei ole ketään muuta. Siellä Hän on, pelastaja ("...pelastus on Herrasta", Joona 2:9), käyskennellen seurakuntien keskellä kautta seitsemän seurakuntajakson. Mitä Hän oli ensimmäisessä jaksossa, sitä Hän on kaikkina aikoina. Jokaiselle uskovalle Hän on Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Mitä Hän kerran teki, sitä Hän tekee vielä ja tulee tekemään edelleenkin.

Huomaatte nyt, että Jeesus käyskentelee yksin seurakuntansa keskellä. Ei ole ketään muuta Hänen kanssansa. Eikä siellä todella voi ollakaan, sillä Hän yksin toi pelastuksen, ja ostettuaan morsiamensa omalla verellään Hän omistaa hänet. Hän on hänen Herransa ja Mestarinsa. Morsian antaa Hänelle kaiken kunnian ja tuota kunniaa. Hän ei jaa kenenkään muun kanssa. Siellä ei ole paavia Hänen kanssaan. Siellä ei ole arkkipiispaa Hänen kanssaan. Maria, hänen maallisen ruumiinsa äiti, ei ole Hänen kanssansa. Hän ei puhu ja käänny Isän puoleen, sillä Hän on Isä. Hän ei käänny antaakseen määräyksiä Pyhälle Hengelle, sillä Hän on Jumala, iankaikkinen Henki, ja Hänen elämänsä virtaa ja sykkii seurakunnassa antaen sille Elämän, ja ilman Häntä siinä ei olisi Elämää. Pelastus on Herrasta.

Hänen kanssaan ei ollut ketään, kun Hän polki jalkoihinsa tulisen pätsin vihan kiivauden. Se ei ollut kukaan muu kuin HÄN, joka riippui ristillä ja antoi verensä. Hän on meidän uskomme alkaja ja täydelliseksi tekijä. Hän on meidän pelastuksemme Alfa ja Omega. Meidät on vihitty Hänelle, eikä kenellekään muulle. Me emme kuulu kirkolle. Me kuulumme Hänelle. Hänen Sanansa on laki. Opinkappaleet, uskonkappaleet, lait ja perustuslait eivät vaikuta meihin. Jeesus YKSIN käyskentelee seurakuntien keskellä. Se on Jumala Hänessä (morsiamessa), joka vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen Hänen oman hyvän tahtonsa mukaan. Älkää koskaan unohtako tätä. Teillä on ainoastaan yksi yhteys Jumalaan ja Jumalalla on ainoastaan yksi yhteys teihin - se on JEESUS, ja YKSIN JEESUS.

Siellä Hän on pitäen seitsemää tähteä oikeassa kädessään. Oikea käsi tai käsivarsi merkitsee Jumalan voimaa ja arvovaltaa. Ps. 44:4: "Sillä eivät he miekallansa valloittaneet maata, eikä heidän käsivartensa heitä auttanut, vaan *sinun oikea kätesi*, sinun käsivartesi ja sinun kasvojesi valkeus, koska sinä olit heihin mielistynyt." Tässä voiman oikeassa kädessä ovat nuo seitsemän tähteä, jotka Ilm. 1:20 mukaan ovat seitsemän seurakunnan sanansaattajaa. Tämä ilmaisee sen, että Jumalan voima ja arvovalta ovat Hänen sanansaattajiensa tukena jokaisessa seurakuntajaksossa. He kulkevat eteenpäin Pyhän Hengen tulessa ja voimassa Sanan kanssa. He ovat tähtiä, koska he heijastavat valoa. Valo, jota he heijastavat, on Hänen valoaan. Heillä ei ole

omaa valoa. He eivät pala omaa tultaan, jotta ihmiset voisivat kulkea heidän kipinöidensä valossa. Jes.50:11. On yö, sillä silloin tähdet tulevat esille. Se on synnin pimeyden yö, sillä kaikki (koko maailma) ovat syntiä tehneet ja ovat pysyvästi Jumalan kirkkautta vailla, Room. 3:23 [engl. käännös].

Nämä seitsemän sanansaattajaa tekevät Jumalan tunnetuksi ihmisille. Joka vastaanottaa heidät, ottaa vastaan Hänet, joka lähetti heidät, Joh. 13:20. He puhuvat ja toimivat Hänen valtuuttaminaan. Hän tukee heitä jumaluuden koko voimalla. Matt. 28:18-20: "Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: 'Minulla on annettu KAIKKI VALTA taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, MINÄ OLEN TEIDÄN KANSSANNE JOKA PÄIVÄ maailman loppuun asti.'" [engl. käännös]: "aikakausien loppuun asti". Siellä he siis ovat, täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa, palaen Jumalan tulesta, tarjoten totuuden Sanaa, ja siellä Hän seisoo tukeakseen heitä. Ja ajatelkaapa sitä, ettei yhdenkään uskovan minkään jakson aikana tarvitse huutaa sydämessään: "Oi, olisinpa minä ollut siellä ensimmäisessä seurakuntajaksossa, jolloin apostolit ensimmäisinä lähetettiin." Ei ole MITÄÄN tarvetta katsella taaksepäin. KATSO YLÖS! Katso Häneen, joka nytkin käyskentelee seurakuntien keskellä kaikkina aikoina. Katso Häntä, joka on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti; ja jonka olemus ja tiet eivät koskaan muutu. Missä kaksi tai kolme on koolla Hänen nimessään, siellä Hän on heidän keskuudessaan. Ei ainoastaan hyväntahtoisena katselijana heidän keskellään tai muistikirjaa pitävänä enkelinä, vaan siellä Hän seisoo ilmaisten täsmälleen, mitä Hän on - Elämä ja Ylläpitäjä ja kaikkien hyvien lahjojen Antaja seurakunnalle. Halleluja!

"Joka käyskentelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä." Kuinka merkitykselliset ovatkaan nuo Sanat, kun niitä katsellaan Kirjoitusten valossa, jotka kuvaavat Hänet "Kristuksena, joka on meidän Elämämme." Sillä todellakin, Kristus on seurakunnan Elämä. Seurakunnalla ei ole muuta Elämää. Ilman Häntä se on yksinkertaisesti uskonnollinen yhdistys, kerho, tarkoitukseton joukkokokous. Kuten ruumis, joka on puettu ja jalokivin koristettu, on silti kuollut, samoin seurakuntakin, huolimatta siitä, mitä sen ohjelmat ja hyvät pyrkimykset voivat saada aikaan, on ilman Kristusta pelkkä ruumis. Mutta kun Hän on sen keskellä, vaikuttaen siinä, tulee se kaikkien ihmetyksen kohteeksi, "Hänen ruumiinaan, Hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää." Ja juuri tänä hetkenä Hän käyskentelee viimeisen jakson kultaisen lampunjalan kohdalla. Mitä Hän oli käyskennellessään siellä ensimmäisen jakson aikana, sitä Hän on nyt viimeisessä jaksossa. Jeesus Kristus SAMA EILEN, TÄNÄÄN ja IANKAIKKISESTI.

"Seitsemän kultaista lampunjalkaa." 2. Moos. 25:31 sanotaan: "Ja tee myös seitsenhaarainen lamppu PUHTAASTA kullasta. Tee lamppu jalkoineen ja varsineen KOHOTAKOISTA tekoa; sen kukkakuvut, nuput kukkalehtineen, olkoot samaa kappaletta kuin se." Todellista Jeesuksen Kristuksen seurakuntaa, morsianta, verrataan PUHTAASEEN kultaan. Morsiamen vanhurskaus on HÄNEN vanhurskauttaan. Morsiamen ominaisuudet ovat HÄNEN omia loistavia ominaisuuksiansa. Morsiamen tunnusmerkit löydetään Hänessä (Jeesuksessa). Mitä Jeesus on, sitä morsiamen tulee tuoda julki. Morsiamessa ei ole yhtään virhettä. Hän on kauttaaltaan loistava ja ihana. Alusta loppuun asti hän on Herransa työtä, ja kaikki Hänen työnsä ovat täydelliset. Itse asiassa morsiamessa yhdistyvät ja paljastetaan Jumalan iankaikkinen viisaus ja tarkoitus. Kuinka joku voisi luodata sitä? Kuinka joku voisi ymmärtää sitä? Vaikka me emme voi tehdä sitä, me voimme hyväksyä sen uskon kautta, sillä Jumala on puhunut sen.

Mutta kynttilänjalka ei ole ainoastaan kultaa, vaan se on TAOTTUA kultaa. Taotusta kullasta käsin kaiverrettuja, Hengen antamien piirustusten mukaan. Lukuunottamatta hänen Herraansa ja Mestariansa, Jeesusta Kristusta, onko koskaan löytynyt kansaa, joka olisi niin lyöty

ja puhdistettu kuin Jeesuksen Kristuksen morsian? Aivan varmasti hän täyttää Kristuksen kärsimysten mitan, jonka Kristus jätti jälkeensä. Hänen tavaransa ovat ryöstetyt, hänen elämänsä on vaarassa. Häntä pidetään teuraslampaan. Häntä tapetaan kaiken päivää. Hän kärsii paljon, mutta ei maksa takaisin, eikä myöskään tuota toisille kärsimyksiä. Tämä ihana Kristuksen morsian on evankeliumin arvon mukainen. Ja niin kuin kulta on takomiskelpoista, vaikka messinki särkyikin siitä taottaessa, tämä Jumalan kulta kestää kärsimyksensä Herran tähden, ei alistettuna, ei särjettynä, ei hävitettynä, vaan muotoutuneena kauneuden ja ilon astiaksi, iankaikkisesti tämän elämän koettelemusten ja koetusten kautta.

KRISTUS YLISTÄÄ OMIAAN

Ilm. 2:2,3: "Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhetteli joiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut."

Kuinka kauniisti Pelastaja kiittää ja ylistääkään lapsiansa. Hän ottaa täysin huomioon heidän hienot hengelliset asenteensa ja käyttäytymisensä. Hän tietää, että heidän keskuudessaan on heikkoutta, mutta vielä Hän ei huuda sitä vastaan. Eikö tämä ole juuri kuten Herra? Hän tietää, kuinka rohkaista meitä oikeissa asioissa ja kuinka estää meitä väärissä asioissa. Me voisimme kaikki oppia hyvän läksyn tässä siitä, kuinka hoitaa seurakuntaa ja perheitämme. Ja vielä enemmän, me voisimme oppia hyvän läksyn siitä, kuinka Jumala kohtelee jokaista meistä täsmälleen tällä tavalla. Älkää koskaan olko masentuneita, Jumalan pyhät, sillä Jumala ei ole epäkiitollinen unohtaen teidän rakkaudentyönne. Mitä tahansa me teemme, jopa siitäkin, että annamme kupin kylmää vettä jollekin, tulee palkinto ja siunaus Herralta.

"Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi." Kun Hän kulkee seurakuntansa keskellä, on Hän tietoinen kansansa kärsimyksestä ja Hän huolehtii heistä. Niinkuin oli Egyptin orjuuden päivinä, jolloin Hän kuuli heidän huutonsa, Hän, joka ei koskaan muutu, kuulee yhä ahdistettujen huudon, kulkiessaan heidän keskellensä. Itse tämä sana "kärsivällisyytesi" ilmaisee ahdistusten aikaansaamaa väsymystä. Jumalan kansa ei ainoastaan työskentele Hänelle rakkauden työssä, vaan he myös kärsivät Hänen kanssaan ilolla. He ovat kärsivällisiä kantaessaan iestään. Tämä ensimmäinen jakso kärsi suuresta vainosta. Sen täytyi työskennellä kovasti saarnatakseen evankeliumia ja levittääkseen totuutta. Heidän elämänsä korkeana kutsumuksena oli palvella Jumalaa, ja kun heidän toiveensa tässä elämässä tehtiin tyhjäksi, he olivat kärsivällisiä ja luovuttivat kaikki Hänelle, joka oli luvannut kestävän palkinnon taivaassa kaikesta, mistä he olivat luopuneet Hänen tähtensä maan päällä.

Uskon, että meidän tulisi pysähtyä tähän hetkeksi ja käsitellä ajatusta, että Jumalan ihmiset ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan vainottuja. Te tiedätte, että 1. Mooseksen kirja on kirja kaiken alkamisesta, ja minkä näette alkaneen siellä, se tulee jatkumaan aina Ilmestyskirjan loppuun asti, eikä se koskaan tule muuttumaan. Siellä me näemme, että Kain vainosi Aabelia ja tappoi hänet, koska Aabel miellytti Jumalaa. Sitten me näemme täydellisen kuvan Aabrahamin lihan mukaan syntyneessä pojassa, Ismaelissa, joka kiusasi lupauksen poikaa Iisakia ja taisteli häntä vastaan. Ja oli myös Eesau, joka vihasi Jaakobia ja olisi tappanut hänet, ellei Jumala olisi puuttunut asiaan. Uudessa Testamentissa me löydämme Juudaksen pettämässä Jeesusta, ja ensimmäisen vuosisadan uskonnolliset määräykset koettivat hävittää sen aikaiset uskovat. Tämän maailman lapset, joita saatana hallitsee, vihaavat Jumalan lapsia, jotka ovat Hengen valvonnassa.

Ei ole väliä sillä, kuinka vanhurskas ja oikeamielinen kristitty on julkisuuden edessä, ja kuinka ystävällinen hän on lähimmäisilleen, tehden vain hyvää, todistakoonpa hän vain

Kristuksesta pelastajanaan ja hyväksyköön Pyhän Hengen lahjojen toiminnan kielten, profetian, parantamisen ja ihmeiden kautta, niin hänet tullaan tuomitsemaan. Tämän maailman henki vihaa Jumalan Henkeä, ja koska se ei voi voittaa Jumalan Henkeä, se yrittää tuhota astian, jossa totuuden Henki asuu.

Vaino ja koetukset ovat luonnollinen, normaali osa kristityn elämää. On vain yksi asia, joka voidaan tehdä niiden suhteen. Luovuttakaa ne kaikki Jumalalle, älkää tuomitko, jättäkää heidän tekonsa ja lopullinen tuomio Hänelle.

"Sinä et voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhetteli joiksi." Nämä efesolaiset uskoivat, että Jumalan ihmisten tuli olla pyhiä. Tämän jakeen mukaan he ryhtyivät toimenpiteisiin pitääkseen seurakuntaruumiin puhtaana synnin hapatuksesta. Mitä todennäköisimmin luopumus oli jo alkanut. Synti oli astunut seurakuntaan. Mutta he olivat tottelevaisia Paavalin sanoille, kun hän käski poistaa pahat keskuudestaan. He olivat erotettu kansa. He olivat tulleet ulos maailmasta, eivätkä he nyt aikoneet antaa maailman astua heidän keskuuteensa. He eivät hyväksyneet syntiä seurakunnassansa. Pyhyys ei ollut vain sanonta tai puheenparsi heidän keskuudessaan, se oli elämäntapa.

"Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole ja olet havainnut heidät valhetteli joiksi." No, tämäpä vasta suorasukainen lausunto on. "Sinä olet koetellut niitä, jotka kutsuvat itseään apostoleiksi." Eikö tämä ole julkeaa? Mitä oikeutta on ihmisillä koetella niitä, jotka kutsuvat itseään apostoleiksi? Ja kuinka he koettelivat heitä? Oi, minä rakastan tätä. Täällä se on Gal. 1:8: "Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu." Juuri apostolit toivat alkuperäisen Sanan ihmisille. Tuo alkuperäinen Sana ei voinut muuttua. Ei edes pilkku tai viiva siitä. Paavali tiesi, että se oli Jumala, joka oli puhunut hänelle, ja niinpä hän sanoi: "Vaikka jos minä tulisin, ja yrittäisin antaa teille toisen ilmestyksen, yrittäisin tehdä yhden pienen muutoksen siihen, minkä minä aluksi annoin, niin minä olisin kirottu." Ymmärrättehän, että Paavali tiesi, että ensimmäinen ilmestys oli oikea. Jumala ei voi antaa ensimmäistä ilmestystä, sitten toisenlaista ilmestystä. Jos Hän tekisi näin, Hän muuttaisi mieltään. Hän voi antaa ilmestyksen ja sitten lisätä siihen, kuten Hän teki Eedenin puutarhassa, kun Hän lupasi vaimolle siemenen, ja sitten myöhemmin määräsi, että tuo siemen oli tuleva Aabrahamin kautta, ja sitten myöhemmin sanoi, että se tulisi saman suvun kautta Daavidissa. Mutta se oli sama ilmestys. Se ainoastaan antoi ihmisille enemmän tietoa auttaakseen heitä vastaanottamaan ja ymmärtämään sen. Mutta Jumalan Sana ei voi muuttua. Siemen tuli täsmälleen niinkuin oli ilmoitettu. Halleluja. Ja nähkää, mitä nuo väärät apostolit tekivät. He tulivat oman Sanansa kanssa. Efesolaiset tunsivat Sanan sellaisena, kuin Paavali oli opettanut sen. He olivat täynnä Pyhää Henkeä Paavalin kätten päällepanemisen kautta. He katsoivat noita vääriä apostoleja silmiin ja sanoivat: "Te ette sano samaa mitä Paavali sanoi. Sentähden te olette vääriä." Oi, tämä saa minun sydämeni syttymään. Palatkaa takaisin Sanaani Te ette todellisuudessa koettele noita apostoleja, profeettoja ja opettajia, vaan SE ON SANA, JOKA KOETTELEE HEIDÄT. Näinä päivinä on tuleva profeetta Laodikean seurakuntajaksolle, ja te tulette tietämään, onko hän todellinen, Jumalan lähettämä vaiko ei. Niin tulee tapahtumaan, sillä jos hän on Jumalasta, TULEE HÄN OLEMAAN SANASSA TÄSMÄLLEEN SELLAISENA, KUIN JUMALA ANTOI SEN PAAVALILLE. HÄN EI TULE POIKKEAMAAN TUOSTA SANASTA HETKEKSIKÄÄN, EI EDES YHDEN PILKUN VERTAA. Tänä viimeisenä aikana, jolloin tulee ilmestymään monia vääriä profeettoja, tarkkailkaa ja nähkää, kuinka he kertovat teille, että ellette usko heitä ja mitä he sanovat, te tulette kadotetuksi; mutta kun tuo VIIMEISEN PÄIVÄN PROFEETTA tulee näköpiiriin, jos hän on todella se profeetta, hän huutaa: "Palatkaa takaisin

Sanaan tai olette kadotetut." Hän ei tule rakentamaan yksityiselle ilmestykselle tai tulkinnalle, vaan Sanalle. Amen ja Amen!

Nämä väärät apostolit ovat julmia susia, joista Paavali puhui. Hän sanoi: "Kun minä olen mennyt, he yrittävät tulla ja väittävät saaneensa yhtäläisen ilmestyksen; mutta heidän tarkoituksensa ei ole auttaa teitä, vaan tuhota teidät." Ap.t. 20:27-32: "Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä on itselleen ansainnut. Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat (omia sanojansa ja ajatuksiansa, eivät Jumalan), vetääkseen opetuslapset mukaansa. Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin. Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa."

Johannes tiesi heistä myöskin, sillä hän sanoi 1. Joh.4: 1: "...monta väärää profeettaa on (jo) lähtenyt maailmaan." Tuo antikristuksen henki oli jo soluttautumassa seurakuntaan, ja se teki sen asettumalla Sanaa vastaan. Niin, täällä se kaikki alkoi. Aivan täällä ensimmäisessä seurakuntajaksoissa. Jo tällöin he kielsivät Sanan, ja asettivat omia opinkappaleitaan ja filosofioitaan Sanan sijaan. Tämä on antikristus, sillä Jeesus on Sana. Olla anti-Sana merkitsee olla anti-Jeesus. Olla anti-Sana merkitsee olla antikristus, sillä Henki ja Sana ovat YKSI. Jos sinä olet anti-Sana, sinä tulet olemaan antikristus. JOS SE ALKOI ENSIMMÄISESSÄ SEURAKUNTAJAKSOSSA SE TULEE KASVAMAAN, KUNNES LOPUSSA SE OTTAA VALLAN. Ja tarkalleen tämän te tulette näkemään, kun me käymme näiden seurakuntajaksojen läpi. Se alkaa todella pienenä Efeson seurakuntajaksoissa, ja kasvaa jokaisessa jaksossa, kunnes anti-Sana, antikristuksen järjestelmä ottaa kokonaan vallan ja väärän kirkon väärät apostolit kiistävät Sanan erehtymättömyyden.

Nyt on helppo saada väärä käsitys siitä, mitä me olemme puhuneet, koska olen ilmaissut sen niin voimakkaasti. Saattaa kuulostaa siltä, että tämä anti-Sana, antikristuksen henki kieltää kokonaan Sanan, kieltää Raamatun, tullen juuri tässä hylkäämisessä huippuunsa. Näin ei kuitenkaan ole. Mitä se sen sijaan on, ilmenee Ilm. 22: 18,19: "Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu." Se on vaikkapa vain YHDEN Sanan muuttamista ottamalla jotain pois tai lisäämällä siihen jotakin. Se on saatanan alkuperäinen temppu Eedenin puutarhassa. Hän vain lisäsi yhden pienen sanan siihen, mitä Jumala oli sanonut. Siinä se oli. Se toi kuoleman ja hävityksen. Ja aivan samoin oli Efesossa. Vain sana lisättiin, vain sana otettiin pois, ja niin anti-Sana, antikristuksen henki alkoi kukoistaa.

Käsitätkö tämän nyt? Siinä ovat jälleen nuo kaksoset. Siinä ovat nuo kaksi puuta jälleen, kasvaen kylki kyljessä samassa maassa, ollen osalliset samasta ravinnosta, juoden samasta sateesta, ja hyötyen samasta auringosta. Mutta ne tulevan ERI siemenestä. Yksi puu on Jumalan Sanan PUOLESTA, täsmälleen sellaisena kuin Jumala sen antoi ja se rakastaa ja tottelee sitä. Toinen puu on siemenestä, joka on vastakkainen Jumalan Sanalle ja muuttaa sitä, missä se vain haluaa. Se korvaa Jumalan elävän, todellisen Sanan omilla uskontunnustuksillaan ja opinkappaleillaan aivan kuten teki Kain, joka lopuksi tappoi Aabelin. Mutta älä pelkää pieni lauma. Pysy Sanassa. *Pidä tuo Sana itsesi ja perkeleen välissä.* Eeva ei tehnyt tätä ja hän epäonnistui. Ja kun seurakunta hellittää Sanasta, menee se saatanan pimeyden syvyyksiin.

"Ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon olet sinä saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut." Tämä on melkein sama, mitä sanottiin Jakeessa kaksi. Mutta Jakeessa kaksi työ, teot ja kärsivällisyys olivat heille annetun Pyhän Sanan vartioimisen vuoksi. Kuinka he pitivät viholliset loitolla! Mikä tunnustus he olivatkaan Paavalille. Mutta tässä Jakeessa heidän vainonsa, koetuksensa ja kärsivällisyytensä ovat siunatun Jeesuksen nimen tähden.

Te tiedätte, että tämä ei ole lainkaan outoa, sillä se on Sana ja nimi, joka tuo vihollisen meidän peräämme niinkuin tulvan. Tuo voimallinen Sana, mikä tuotiin julki parantamisessa, merkeissä, ihmeissä ja muilla tavoin, sai fariseukset vaatimaan kuolemaa todellisille uskoville. Ja nyt tuo juutalaisten vihaama ja halveksima nimi on sivistyneiden pilkkaama, heidän nauraen ajatellessaan jokaista, joka voisi olla niin hölmö, että uskoisi mieheen, joka kuoli ja nousi ylös jälleen ja istuu nyt taivaassa. Tässä siis olivat uskonnolliset vainoojat, juutalaiset, kiroamassa tätä Jeesusta, joka heille oli väärä Messias; ja tässä olivat toiset nauramassa, ilakoimassa ja purevasti ivaamassa uuden Jumalan nimeä, joka heille ei ollut lainkaan Jumala.

On jotakin muutakin, joka alkoi tänä jaksona, ja tulee jatkumaan aivan läpi kaikkien jaksojen, muuttuen syvemmäksi ja pimeämmäksi. Toisin sanoen ihmiset kielsivät tuon nimen. Se ei ollut todellinen Efeson seurakunta, joka näin teki. Ei, ne olivat väärät apostolit. Ne olivat ulkopuoliset, jotka yrittivät päästä sisään ja saastuttaa uskovat. Efesolaiset tiesivät tuon nimen, ja rakastivat sitä. Muistakaamme Efeson seurakunnan alkuperää. Pieni ryhmä ihmisiä, jotka odottivat Messiasta, kuuluivat, että profeetta, joka kutsui itseään Messiaan edelläkävijäksi, oli ilmaantunut Palestiinan erämaahan ja kastoi ihmisiä parannukseen synneistä. Silloin nämä kastettiin Johanneksen kasteella. Mutta kun Paavali tuli heidän luoksensa, osoitti hän heille, että profeetta oli kuollut, ja että Jeesus oli tullut ja täyttänyt elämänsä syntiuhrina, ja että NYT Pyhä Henki oli tullut ja täyttäisi kaikki todelliset uskovat Jeesuksessa, Messiaassa. Kun he kuuluivat tämän, **KASTETTIIN HEIDÄT HERRAN JEESUKSEN KRISTUKSEN NIMEEN**, ja kun Paavali pani kätensä heidän päällensä, täytettiin heidät kaikki Pyhällä Hengellä. He tiesivät, mitä oli totella Sanaa, ja tulla kastetuksi Hänen nimessään (Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä) ja tällä tavoin he tiesivät, että he tulisivat täytetyiksi Pyhällä Hengellä. Te ette voisi saada näitä ihmisiä muuttumaan. He tiesivät totuuden Ap.t. 19: 1-7.

He tiesivät tämän nimen vallan. He näkivät, että tämä nimi oli niin voimallinen, että jopa hikiliinat, joita otettiin Paavalin ruumiin päältä ja lähetettiin Jeesuksen nimessä kärsiville ihmisille, saattoivat vapauttaa sairaat kaikenlaisista sairauksista ja ajaa ulos pahat henget. Niin ihmeellisesti tämä nimi vaikutti, että turmeltuneet juutalaiset Efesossa yrittivät käyttää sitä ajaakseen ulos riivaajia. Ap.t. 19:11-17: "Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois. Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupeivät lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: 'Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa'. Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan seitsemän poikaa; mutta paha henki vastasi heille sanoen: 'Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?' Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuna pakenivat siitä huoneesta. Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti."

He tiesivät sen vanhurskaan elämän, joka seurasi tämän Nimen mainitsemista, sillä kuka ikinä mainitsee Herran nimeä luopukoon hän synnistä. Olkaa pyhät te, jotka olette Pyhän Hengen astioita. Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi nimeä. Nämä efesolaiset olivat KRISTITTYJÄ. He kantoivat erästä nimeä, ja tuo nimi oli Kristus, joka oli Jumalan Henki heissä ja joka oli yksi osa heidän Herransa kolmiosaisesta nimestä.

"...ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut." Nämä uskovat eivät tehneet työtä Paavalin tai järjestöjen hyväksi. He eivät olleet sitoutuneet ohjelmille tai laitoksille, joiden varaan he olisivat rakentaneet. He työskentelivät Herralle. He olivat Hänen palvelijoitaan, eivätkä järjestöjen pelinappuloita. He eivät menneet kirkkoon sunnuntaina ja puhuneet tuosta Nimestä ja sitten unohtaneet sitä loppuviikoksi. He eivät palvelleet tuota nimeä huulillaan. Ei, he antoivat elämänsä.

Kaikki, minkä he tekivät, he tekivät tuossa Nimessä. Tuossa Nimessä he toimivat, mutta jos he eivät voineet tehdä jotakin tuossa Nimessä, niin sitä he eivät tehneet lainkaan. Nämä olivat taivaallisiin paikkoihin asetettuja kristittyjä, joiden käytös oli Herran käytöksen kaltaista

Mutta tuo väärän viinipuun joukko, joka tahtoi saastuttaa tuon nimen, oli kuin hiiviskelevät sudet pimeässä, odottaen päästäkseen sisään ja repiäkseen kaiken maahan. Mutta pyhät kestivät koetuksen ja pitivät Sanan ja tuon Nimen.

JUMALAN SYYTE

Ilm. 2:4: "Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi." Ymmärtääksenne tämän täytyy teidän tajuta, että henki ei puhu ainoastaan Efeson alkuperäisille pyhille. Tämä sanoma on koko seurakuntajaksolle, joka kesti noin 120 vuotta. Sen sanoma on siis kaikille tuon ajanjakson sukupolville. Historiahan toistaa itseään. Israelin sukupolvissa me näemme herätyksen yhdessä sukupolvessa, vain nähdäksemme tulen sammuvan seuraavassa. Kolmannessa sukupolvessa hiillos saattaa hehkua himmeästi mutta neljännessä ei ehkä löydy enää jälkeäkään tuosta alkuperäisestä tulesta. Silloin Jumala sytyttää tulen jälleen, ja sama tapahtumasarja toistuu. Tämä ilmoittaa yksinkertaisesti sen totuuden, että Jumalalla ei ole lastenlapsia. Pelastus ei siirry eteenpäin luonnollisen syntymän kautta sen enempää kuin on totta apostolisessa vallanperimysväitteessä. Se ei ole Sanassa. Te aloitate todellisten, uudestisyntyneiden uskovien kanssa, ja kun seuraava sukupolvi tulee, he eivät ole enää pelkästään kristittyjä, vaan he ovat ottaneet kirkkokunnallisen nimen ja ovat nyt baptisteja, metodisteja jne. Tätä he juuri ovat. He eivät ole kristittyjä. Teidän täytyy syntyä Jumalan, eikä miehen tahdosta pelastuaksenne. Mutta nämä ihmiset ovat nyt tulossa yhteen miehen tahdosta. En sano, etteivätkö jotkut heistä olisi oikeassa suhteessa Jumalaan. En väitä hetkeäkään, että niin olisi, mutta alkuperäinen tuli on sammunut. He eivät enää ole samanlaisia.

Palava halu miellyttää Jumalaa, intohimo tuntea Hänen Sanansa, pyynnöt päästä lähemmäs Hengessä, kaikki tämä alkaa vaimentua ja sensijaan, että tuo seurakunta palaisi Jumalan tulesta, on se kylmentynyt ja tullut hiukan muodolliseksi. Juuri tämä oli tapahtumassa efesolaisille. He olivat tulossa hiukan muodolliseksi. Jumalalle jättäytyminen oli häviämässä pois, ja ihmiset eivät olleet niin tarkkaavaisia sen suhteen, mitä Jumala ajatteli heistä, alkaessaan huolehtia siitä, mitä maailma ajatteli heistä. Tämä toinen, kasvava sukupolvi, oli aivan kuten Israel. He vaativat kuningasta ollaksensa kuten toiset kansat. Näin tehdessään he hylkäsivät Jumalan. Mutta he tekivät niin joka tapauksessa. Tämä on kirkon historia. Kun se ajattelee enemmän maailman kuin Jumalan miellyttämistä, ei kestä kauan ennenkuin näette, että he lakkaavat tekemästä sitä, mitä heillä ennen oli tapana tehdä, ja alkavat tehdä sitä, mitä he ennen eivät olisi tehneet. He muuttavat pukeutumistyyliään, asennoitumistaan ja käytöstään. He tulevat leväperäisiksi. Tätä tarkoittaa sana Efeso: "rentoutunut" - "liukumassa oleva".

Tämä heräämisen ja kuoleamisen jaksoittelu ei ole koskaan muuttunut. Teidän tarvitsee ainoastaan palauttaa mieleenne tämä viimeinen Jumalan Hengen liike, jolloin miehet ja naiset pukeutuivat kuten kristityt, menivät kirkkoon ja rukoilivat kaiken yötä, menivät katujen kulmiin eivätkä olleet häpeissään Hengen ilmenemismuodoista. He jättivät vanhat kuolleet kirkkonsa ja palvoivat kodeissa ja vanhoissa varastorakennuksissa. Heillä oli todellisuus. Mutta ei kestänyt

kauan, kun he alkoivat saada tarpeeksi rahaa rakentaaksensa uusia, hienoja kirkkoja. He valitsivat kuoron sensijaan, että olisivat itse laulaneet Jumalalle. He antoivat kuorolaisille viitat. He organisoivat liikkeen ja ohjasivat sitä ihmisen voimalla. Pian he alkoivat lukea kirjoja, jotka eivät olleet sopivia lukea. He avasivat veräjän ja vuohet tulivat sisään ja ottivat vallan. Ilohuuto oli hävinnyt. Hengen vapaus oli mennyt. Niin, he säilyttivät muodon; mutta tuli oli sammunut ja tuhkien mustuus on melkein kaikki, mitä on jäljellä.

Vähän aikaa sitten mainitsin, että Johannes ymmärsi, mitä oli rakastaa Jumalaa. Tuo suuri rakkauden apostoli saattoi varmasti nähdä, kun seurakunta alkoi kadottaa ensimmäistä rakkauttaan Jumalaan. 1. Joh. 5:3 hän sanoo: "Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä (Hänen Sanansa)." Yksi pieni poikkeama tästä Sanasta oli askel poispäin Kristuksesta. Ihmiset sanovat rakastavansa Jumalaa, menevät kirkkoon, he jopa huutavat ja iloitsevat ja heillä on valtava tunteellinen tuokio. Mutta kun se kaikki on ohi, katsokaa, näettekö heidän olevan tuossa SANASSA, vaeltaen sen mukaan, eläen siinä. Jos he tekevät kaiken muun, mutteivät vaella tuossa Sanassa, he voivat sanoa rakastavansa Jumalaa, mutta heidän elämänsä kertoo toista. Ihmettelenpä, ellei Johannes nähnyt paljonkin tätä ennen kuolemaansa; ihmiset sanoivat rakastavansa Jumalaa, mutta eivät totelleet Hänen Sanaansa. Oi Efeson seurakunta, jotakin on tapahtumassa sinulle. Joku yrittää joko lisätä, tai ottaa pois tuosta Sanasta. Mutta he tekevät sen niin ovelasti, ettet sinä voi nähdä sitä. He eivät ole tehneet tuosta liikkeestä niin suurta, että voisit nähdä sen avoimesti. Se on peitteen alla, ja he tuovat sitä sisään järkeilemällä ja inhimillisellä ymmärryksellä ja se tulee ottamaan vallan, ellette torju sitä. Palatkaa takaisin helluntaihin, ennenkuin se on liian myöhäistä!

Mutta kuten tavallista, ihmiset eivät ota huomioon Jumalan varoitusta. Tuo herätyksen tuli, joka on rakennettu pyhitetyn Sanan päälle, on niin ihmeellistä ja Hengen ilmeneminen niin siunattua, että aavistuksenomainen pelko hiipii sisään ja sydämessä kuuluu kuiskaus: "Kuinka me voimme suojella tätä totuutta, joka meillä on? Mitä me voimme tehdä, että tämä herätys jatkuisi?" Tämä tapahtuu silloin, kun "antikristillinen henki" tulee sisään ja kuiskaa: "Katsokaa, teillä on totuus nyt, pitääkää huoli siitä, ettei se tule häviämään. Organisoitukaa ja muodostakaa uskontunnustuksenne siitä, mitä te uskotte. Pankaa se kaikki kirkkokäsikirjaan." Ja he tekevät sen ja organisoituvat. He lisäävät Sanaan. Ja he kuolevat aivan kuten Eeva ottaessaan vastaan *yhden* väärän sanan. Jumalan Sana antaa elämän. Eikä merkitse mitään, mitä *me* sanomme Sanasta, vaan mitä Jumala *sanoo*.

JUMALAN VAROITUS

Ilm. 2:5: "Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lamppusi pois paikaltaan, ellet tee parannusta."

Jumala käskee heitä MUISTAMAAN. Ilmeisesti jotakin on poistunut heidän mielestään. He ovat unohtaneet jotakin. Hän käski heidän kääntyä takaisin mielessään lähtökohtaansa. Ensimmäisen jakson alku oli helluntai. He olivat langenneet siitä pois. He olivat unohtaneet helluntain kirkkauden ja ihmeen. Oli aika palata takaisin ajatuksissa ja sitten todellisuudessa. Takaisin tilaan, jossa he voivat sanoa: "Elämä on minulle Kristus." Takaisin siihen puhtauteen, jolla Ananiasta tai Safiiraa kohdeltiin. Takaisin Kauniille Portille. Mikä syytös onkaan se, että on ajautunut erilleen Jumalasta ja hyväksynyt ne teot, jotka häpäisevät Hänen nimeänsä. Lakatkoot ne, jotka mainitsevat Hänen nimeään, synnistä ja pitääköt itsensä puhtaana Jumalaa varten. Katso, mitä olit kerran sydämessäsi, mielessäsi ja elämässäsi ja palaa sitten takaisin siihen.

Ja mikä sitten on tie takaisin? Se tie on katumuksen tie. Jos syntisen täytyy tulla Jumalan luo katumuksen kautta, silloin penseän tai luopuneen on kaduttava sitä enemmän. Tehkää parannus! Tehkää parannuksen hedelmiä. Osoittakaa se elämällänne. "Jos te ette tee parannusta", sanoi Jumala, "minä siirrän teidän lampunjalkanne paikaltaan." Näin on. Tässä tilassa oleva seurakunta ei voi antaa valoa maailmalle. Sen valo on muuttunut pimeydeksi. Silloin Jumala ottaa pois sen uskollisen sanansaattajan ja sen uskolliset paimenet ja jättää heidät omaan varaansa, ja he kulkevat eteenpäin puhuen kristillisyydestä, vaikka heillä ei sitä ole.

Tee parannus pian! Älä epäröi! Ilmeisesti Efeso epäröi, sillä sen ajanjakso ei ollut kovin pitkä. Jumalan kirkkaus väheni nopeasti. Ei kestänyt kauan, ennenkuin kaupunki oli raunioina. Sen loistava temppele tuli muodottomaksi massaksi. Maa muuttui vesilintujen asuttamaksi suoksi; asutus oli hävinnyt lukuunottamatta muutamia uskottomia eräässä surkeassa kylässä. Siellä ei ollut edes YHTÄ kristittyä jäljellä. Lamppu oli riistetty pois paikaltaan.

Tämä ei nyt merkitse sitä, että se ei olisi voinut tehdä parannusta. Se ei merkitse sitä, että me emme voi tehdä parannusta. Me voimme. Mutta sen täytyy tapahtua nopeasti. Sen täytyy olla todellinen murheinen sydämen huuto Jumalan puoleen ja silloin Jumala asettaa kaiken ennalleen. Kirkkaus tulee palaamaan.

NIKOLAIITTAIN OPIN SIEMEN

Ilm. 2:6: "Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan."

On olemassa kaksi käsitystä siitä, mitä nikolaiitat olivat. Toiset sanovat, että he olivat luopioiden ryhmä, jonka perustaja oli Nikolaus, antiokialainen käännynnäinen, josta tuli yksi Jerusalemin seitsemästä diakonista. Heillä oli pakanallisia juhlia ja he olivat käytökseltään mitä epäsiiveellisimpiä. He opettivat, että hallitakseen aistillisuuden kunkin täytyi ensin tuntea se kokemuksesta, laidasta laitaan. Luonnollisesti he antoivat periksi sellaiselle hillittömyydelle, että heidän rappeutumisensa oli täydellinen. Täten on heihin sovitettu kaksi vanhan Testamentin nimeä, jotka symbolisoivat sellaista mielettömyyttä: Bileam ja Iisebel. Koska Bileam turmeli ihmiset ja siten voitti heidät, sanottiin Nikolauksen tehneen samoin. Oletettavasti tämä ryhmä pakotettiin poistumaan Efesosta ja sen vakiintumispaikaksi tuli Pergamo.

Tämän käsityksen ongelmana on se, että se ei ole totta. Ei ole olemassa mitään historiaa, joka tukisi sitä. Parhaimmillaan se on perimätietoa. Tällaisen käsityksen hyväksyminen tekisi Efeson seurakuntajakson ehdottomasti historialliseksi, niin ettei sillä ole vaikutusta tähän aikaan. Tämä ei ole totta, sillä kaikki mikä alkoi alku- seurakunnassa, tulee jatkumaan jokaisessa jaksossa, kunnes Jumala siunaa ja korottaa sen lopullisesti tai se epäpuhtaana tuhotaan tulijärvessä. Havaitaksesi, että tämä perimätieto on tosiasiallisesti Kirjoituksia vastaan, pane merkille, että ilm. 2:2 mukaan Efeson seurakunta EI SIETÄNYT pahoja. Siten heidän täytyi panna heidät ulos, muutoin ei olisi ollut mitään järkeä sanoa, etteivät he voineet heitä sietää. Jos he eivät panneet heitä ulos, silloin he sietivät heitä. Kuitenkin jakeessa kuusi sanotaan, että he vihasivat heidän tekojansa. Niinpä tämä nikolaiittain ryhmä pysyi osana ensimmäistä seurakuntajaksoa tehden tekojaan. Heidän tekojansa vihattiin, mutta nämä ihmiset eivät kuitenkaan jääneet vaikutuksettomiksi. Täten me näemme siemenet Efesossa, jotka jatkavat eteenpäin ja joista tulee oppi, joka tulee menemään suoraan tulijärveen.

Mitä nämä nikolaiitat ovat? Sana tulee kahdesta kreikkalaisesta sanasta. Nikao, joka merkitsee 'voittaa', laos, joka merkitsee 'maallikko'. Yksinkertaisesti sanottuna, joku oli tekemässä alkuseurakunnassa sellaista, mikä oli pääsemässä voitolle maallikoista. Jos maallikot voitettiin, silloin jonkin arvovaltaisen on täytynyt olla siellä tekemässä sitä.

Mitä sellaista tuossa seurakunnassa oli tapahtumassa, mitä Jumala vihasi? Se mitä oli tapahtumassa silloin, ja mikä jatkuu tänä päivänäkin, on täsmälleen sitä, mitä sana nikolaiittaa tarkoittaa. Ihmisiä alistettiin jollakin tavalla, joka oli ehdottomasti Jumalan Sanan vastaista.

Saadaksemme nyt todellisen käsityksen siitä, mitä aiomme käsitellä, minun täytyy kehoittaa teitä pitämään mielessä, että uskonto (hengelliset asiat, jos pidätte siitä enemmän), on koostunut kahdesta osasta, jotka ovat kiertyneet toisiinsa, mutta jotka ovat yhtä vastakkaisia kuin musta ja valkoinen. Uskonto ja hengellinen maailma on peräisin noista kahdesta puusta, joiden juuret ovat Eedenissä. Sekä Elämän puu että hyvän- ja pahantiedon puu olivat puutarhan keskellä ja ilman epäilystäkään niiden oksat kietoutuivat toinen toisiinsa. Siten Efeson seurakunnassa on tämä sama paradoksi. Seurakunta koostuu hyvästä ja pahasta. Kaksi viinipuuta muodostavat seurakunnan. Ne ovat kuten vehnä ja luste, kasvaen vieri vieressä. Mutta yksi niistä on OIKEIN. Toinen on VÄÄRÄ. Nyt Jumala puhuu MOLEMMILLE ja Hän puhuu MOLEMMISTA. Hän kutsuu niitä seurakunnaksi. Ja ainoastaan valitut tietävät todella, mikä on oikea henki. Ainoastaan valittuja ei voida eksyttää. Matt. 24:24: "Sillä nousee vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja ja he tekevät suuria merkkejä ja ihmeitä; jopa siinä määrin, että jos se olisi mahdollista, he eksyttäisivät valitutkin." [engl. käännös] Näin siis siellä alkuseurakunnassa (hyvin lyhyt ajanjakso helluntain jälkeen) väärä viinipuu kietoi itsensä oikean viinipuun ympärille, ja me löydämme nuo nikolaiittain teot. Ja tuo henki tulee taistelemaan oikeata viinipuuta vastaan, kunnes Jumala tuhoaa sen. Oletteko nyt ymmärtäneet tämän?

No niin. Mikä oli tuon seurakunnan hengellinen ilmapiiri? Se oli jättänyt ensimmäisen rakkautensa. Meille on ilmaistu, että lankeaminen ensimmäisestä rakkaudesta Jumalan Sanaan merkitsee poikkeamista alkuperäisestä, joka oli helluntai. Selvästi sanottuna tämä merkitsee, että tämä seurakunta oli vaarassa tulla otetuksi pois Pyhän Hengen johdosta, Hengen valvonnasta. Juuri samoin tapahtui silloin, kun Mooses johti Israelin ulos Egyptistä. Jumalan tie oli johtaa heitä pilvessä ja tulenpatsaassa, profeettallisessa sanomassa ja Jumalan antamissa ihmeissä ja merkeissä. Tämän tuli tapahtua "Jumalan valitsemien" ja "Jumalan määräämien" ja "Jumalan varustamien" ja "Jumalan lähettämien" miesten kautta, koko leirin ollessa Pyhän Hengen liikkeen hallitsema. He kapinoivat ja he halusivat sääntö- ja uskontunnustuskokoelman vaeltaakseen sen mukaan. Sitten he halusivat kuninkaan. Sitten he halusivat olla tarkalleen kuten maailma ja he menivät täydelliseen luopumukseen ja unohdukseen. Juuri näin ensimmäinen seurakuntajakso alkoi, ja se tulee menemään pahemmaksi ja pahemmaksi, kunnes Pyhä Henki on täydellisesti hyljätty ja Jumalan täytyy tuhota ihmiset.

Katsokaa, kuinka se alkoi alkuseurakunnassa. Sitä kutsuttiin teoiksi. Sitten se tuli opiksi. Se tuli mittapuuksi. Se tuli muuttumattomaksi tavaksi. Se otti lopulta vallan ja Jumala työnnettiin sivuun. Oi, se alkoi niin pienenä, hiljaisesti, niin viattomana. Se näytti niin hyvältä, ja niin moitteettomalta. Sitten se sai otteen ja python-käärmeen tavoin se kuristi hengityksen ja tappoi kaiken hengellisyyden, joka oli jäljellä seurakunnassa. Oi, tuo väärä viinipuu on niin ovela. Se on kuin valon enkeli, kunnes se saa otteen sinusta. Haluan sanoa, että uskon johtajuuteen. Mutta minä en usko ihmisten johtajuuteen. Minä uskon Pyhän Hengen johtajuuteen, joka tulee Sanan kautta. Uskon myöskin, että Jumala on asettanut seurakuntaan miehiä, joilla on Hengen lahjoja; ja he tulevat pitämään seurakunnan järjestyksessä. Minä uskon tämän. Minä uskon myös, että seurakuntaa johtavat miehet, jotka Jumala lähettää ottamaan vastuuta. Mutta tuo kaitseminen tapahtuu SANAN MUKAAN, joten ihminen ei todellisuudessa johda, vaan JUMALAN HENKI sillä Sana ja Henki ovat YKSI. Hebr. 13:7 "Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa."

Mutta katsokaamme, mitä on tapahtumassa tuolla Efesossa. Tuo väärä viinipuu oli saamassa otetta, ja se opetti, että ihmisen johtajuus oli oikein. Se opetti, että seurakunnan täytyi olla

hallittu. Se opetti ihmisten valvontaa, mutta sensijaan, että se olisi tehnyt sen Jumalan tavalla, he yksinkertaisesti ottivat valtuudet ja vakiinnuttivat kaiken hengellisen vallan omiin käsiinsä ja tuloksena oli pyhä papisto, joka seisoi Jumalan ja ihmisten välissä. He palasivat suoraan takaisin vanhaan Aaronin järjestelmään. He tulivat antikristilliseksi, sillä he panivat syrjään Hänen välittäjäasemansa ja panivat sijaan omansa. Jumala vihasi sitä. Efesolaiset vihasivat sitä myöskin ja jokainen todellinen uskova tekee samoin. Meidän täytyy olla umpisokeita, ellemme näe sitä samaa toiminnassa läpi kaikkien jaksojen ja juuri nyt se on kaikkein pahimmillaan. Se oli organisaatio, ja se erotti ihmiset. Jumalan kansan otaksutaan olevan yksi. YHDEN Hengen kautta heidät KAIKKI kastettiin yhteen ruumiiseen, ja JOKAINEN on Pyhän Hengen kuljettama, ja JOKAINEN ottaa osaa Jumalan palvontaan. Mutta miehet halusivat olla parempia ja niin he ottivat vallan ja piispat tulivat arkkipiispoiksi ja käyttämällä hyväkseen arvonimiä he sivuuttivat Jumalan Sanan ja opettivat omia oppejaan. He saivat ihmiset tottelemaan itseään, kunnes tuli aika, jolloin heidän jumalanpalvelustapansa ei millään tavalla muistuttanut alkuajan jumalanpalvelusta helluntain jälkeen. Nämä teot olivat apostolisen perimyksen alkua. Apostolisesta perimyksestä oli helppo ja lyhyt askel "kirkon jäsenyyteen", joka merkitsi pelastusta. Sana muutettiin uskontunnustukseksi. Antikristus hallitsi henkensä kautta seurakuntaa.

Katselkaapa sitä tänään. Jos luette Ap.t. 2:4- sillä tavalla kuin jotkut sen tekevät, voisitte lukea sen näin: "Nyt kun helluntaipäivä oli täysin tullut, tuli pappi ehtoollisleivän kanssa ja sanoi: 'Pistä ulos kielesi', ja hän pani vohvelikeksin sille ja joi itse hiukan viiniä: 'Nyt sinä olet vastaanottanut Pyhän Hengen'." Uskomatonta? Juuri tähän on nikolaiittain oppi johtanut. He sanovat: "Älkää välittäkö mitä Jumalan Sana sanoo. Te ette voi sitä ymmärtää. Meidän täytyy tulkita se teille. Sitäpaitsi Raamattu ei ole vielä päättynyt. Sen täytyy muuttua ajan kanssa ja me kerromme teille, mitä nuo muutokset ovat." Kuinka vastakkaista tämä onkaan Jumalan Sanalle, joka nimenomaan sanoo: "Olkoon Jumala totinen mutta jokainen ihminen valehtelija." aina kun on ristiriitaa totuudesta. Taivas ja maa tulevat katoamaan, mutta EI AINOAKAAN Jumalan Sana tule katoamaan. Näin siis kansaa ohjaavat sellaiset ihmiset, jotka olettavat olevansa sellaista, mitä he eivät ole. He sanovat olevansa Kristuksen sijaisia, vaikka he tosiasiaassa ovat antikristuksesta.

Tässä meillä on toinenkin surullinen kertomus. Se on kertomus vesikasteesta. Jeesuksen päivinä ja helluntain jälkeen ihmiset upotettiin veteen. Kukaan ei voi kieltää tätä. Oppineet miehet sanovat, että he ainoastaan kaatoivat vettä heidän päällensä, koska oli helppo löytää pieniä vesikuoppia monissa paikoissa. Ja kaataessaan vettä heidän päälleen he tekevät sen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, aivan kuin nuo arvonimet olisivat todellisia nimiä, ja aivan kuin olisi kolme Jumalaa sensijaan, että on vain yksi. Mutta pysy tuossa organisaatiossa ja koetapa saarnata totuutta upottamisesta Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen ja sinut heitetään ulos. Sinä et voi olla Jumalan johtama ja pysyä siellä. Se on mahdotonta.

Paavali oli Pyhän Hengen opettama profeetta. Jos Paavali kastoi Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen ja sanoi, että kuka tahansa teki eri tavalla kuin hän saarnasi, oli kirottu, silloin on meidän aika herätä ja nähdä, että Pyhä Henki ei vallitse seurakuntaa, vaan se on nikolaiittain valvonnassa. Ap.t. 20:27-30: "Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijaksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä on itselleen ansainnut. Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa."

Paavali näki sen tulevan. Mutta hän varoitti heitä tästä kavalasta pappeudesta, joka tulisi ja ottaisi ylivallan väärine oppeineen. Hän tiesi, että he saattaisivat voimaan jumalanpalvelustavan,

joka erottaisi ihmiset kaikesta Pyhän Hengen toiminnasta. Ja jopa tänäkin aikana niiden keskuudessa, jotka väittävät olevansa vapaita ja täynnä Henkeä, ei maallikoilla ole kovinkaan paljon vapautta, ja parasta, mitä me voimme nähdä, ovat muutamat innoitetut saarnaajat saarnaamassa lauman vain istuessa ja koettaessa sulattaa sitä. Tämä on kaukana Paavalin antamasta esikuvasta, sillä hän sanoi, että kun he tulevat yhteen, ovat kaikki Hengen johdossa, ja ottavat osaa hengelliseen palvontaan.

Ja kirkkojärjestö ei ole koskaan oppinut tätä läksyä Kirjoituksista eikä historiastakaan. Joka kerta, kun Jumala vierailee Pyhän Henkensä kautta ja asettaa ihmiset vapaiksi, he hetken kuluttua sitovat itsensä takaisin juuri siihen samaan, mistä he ovat tulleet ulos. Kun Luther tuli ulos katolisuudesta, ihmiset pysyivät vapaina hetken aikaa. Mutta kun hän kuoli, ihmiset yksinkertaisesti organisoivat sen, mihin he ajattelivat hänen uskoneen ja asettivat omat uskontunnustuksensa ja ajatuksensa ja torjuivat jokaisen, joka sanoi jotakin vastoin sitä, mitä he olivat sanoneet. He menivät suoraan takaisin katolisuuteen, vain hiukan erilaisessa muodossa. Ja tänä päivänä monet luterilaiset ovat valmiita menemään kokonaan takaisin.

Aivan oikein: Ilmestyskirjan 17. luvussa sanotaan, että tuolla vanhalla portolla oli monia tyttäriä. Nämä tyttäret ovat aivan äitinsä kaltaisia. He asettavat Sanan syrjään, kieltävät Jumalan Hengen työn, alistavat maallikot valtaansa ja tekevät heille mahdottomaksi palvella Jumalaa, elleivät he tee sitä heidän kauttaan tai heidän tavallaan, joka ei ole mitään muuta kuin itsensä saatanan antama epäuskon rakennelma.

Missä me olemme hengellisesti? Me olemme pimeyden erämaassa. Kuinka kauaksi me olemmekaan vaeltaneet alkuseurakunnasta. Helluntaita ei ole missään näkyvissä eikä Sanaa voida löytää. Apostolista perimystä, jota tänään tavataan runsaasti, ei ole Sanassa. Se on ihmisten keksimä. Se panee laittomasti syrjään totuuden, että JUMALA, EIKÄ IHMINEN, asettaa johtajat seurakunnassa. Pietari ei edes ollut Roomassa. Kuitenkin he valehtelevat, että hän oli. Historia osoittaa, ettei hän ollut. On ihmisiä, jotka lukevat historiaa, mutta kohauttavat olkapäitään ja palaavat takaisin uskoen valheeseen. Mistä te voitte löytää "Kristuksen sijaisen" Sanassa? Kukaan ei ota Hänen paikkaansa, kuitenkin se on tehty, ja ihmiset hyväksyvät sen. Mistä te voitte löytää, että "lisätty ilmestys" on Jumalan hyväksymä, erikoisesti ilmestys, joka on ristiriidassa jo annetun ilmestyksen kanssa? Kuitenkin he hyväksyvät sen ja luottavat siihen. Mistä te voitte löytää "kiirastulen"? Mistä te voitte löytää "messun"? Mistä voitte löytää sen, että "tulee maksaa rahaa päästäkseen pois helvetistä"? Se ei ole Sanassa, mutta ihmiset laittavat sen omiin kirjoihinsa ottaen sen avulla ihmiset valtaansa, halliten heitä pelon avulla. Mistä voitte löytää sen, että "ihmisellä on voima antaa meille anteeksi, aivan kuin hän olisi Jumala"? "Raatelevat sudet" on tuskin tarpeeksi voimakas sana heitä kuvaamaan. Nikolaiitat. Järjestö. Ihminen hallitsemaan ihmistä.

Palatkaa takaisin Jumalan luokse. Tehkää parannus ennenkuin on liian myöhäistä. Nähkää käden kirjoitus seinällä. Se kirjoittaa tuomiota. Samoin kuin silloin kun pyhitettyjen astioiden pyhyyttä loukattiin ja se sai Jumalan vihan lankeamaan (Dan. 5), on nyt loukattu pyhitettyä Sanaa ja Pyhä Henki saatettu murheelliseksi, ja tuomio on lähellä, aivan ovella. Tehkää parannus! Tehkää parannus! Palatkaa takaisin helluntaihin. Takaisin Pyhän Hengen johtoon. Takaisin Jumalan Sanaan, sillä miksi te kuolisitte?

HENGEN ÄÄNI

Ilm. 2:7: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa."

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Saattaa olla, että miljoonat kuulevat tai lukevat nämä sanat. Mutta kuinka monet ottavat vaarin niistä? Sitä me emme tiedä. Mutta se, joka kallistaa korvansa ja haluaa tietää totuuden sanat, tulee huomaamaan, että Jumalan Henki valaisee häntä. Jos sinun korvasi on avoin Sanalle, Jumalan Henki tekee Sanan todelliseksi sinulle. Tämä on Hengen työ. Minä voin opettaa sinulle totuuden, mutta ellet sinä avaa korvaasi kuulemaan ja sydäntäsi vastaanottamaan sitä, sinä et saa siitä ilmestystä.

Huomatkaa nyt, että jae sanoo Hengen puhuvan seurakunnille. Tämä on monikko, ei yksikkö. Henki ei käskenyt Johannesta kirjoittamaan tätä muistiin ainoastaan paikallista Efeson seurakuntaa varten, eikä ainoastaan ensimmäistä jaksoa varten. Se on kaikkia seurakuntajaksoja varten. Mutta kaikki alkoi tässä seurakunnassa. Täten se on samanlainen kuin Raamatun ensimmäinen kirja. Mikä alkoi Raamatun ensimmäisessä kirjassa, pysyy totena kautta koko Raamatun ja päättyy lopullisesti Ilmestyskirjassa. Täten Apostolien tekojen alkuseurakunta on Jumalan suunnitelma kaikille ajanjaksoille, kunnes ne päättyvät Laodikean jaksossa. Tarkkaa sitä huolellisesti. Ottakoon jokainen seurakuntajakso tästä vaarin, sillä se, mitä on meneillään täällä, on ainoastaan alku. Tuo pieni puu, joka istutettiin, tulee kasvamaan. Se tulee kasvamaan kautta kaikkien seurakuntajaksojen. Tämä on siis sanoma jokaiselle kristitylle jokaisena jaksona aina siihen asti, kunnes Jeesus tulee. Kyllä, näin se on. Sillä se on Henki, joka puhuu. Amen.

LUVATTU PALKINTO

Ilm. 2:7: "Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa." Tämä on kaikkien aikojen voittajille tuleva palkinto. Kun viimeinen taistelukutsu on kuulunut, kun haarniskamme on riisuttu, sen Jälkeen me lepäämme Jumalan paratiisissa ja Elämän Puu on oleva osamme iankaikkisesti.

"Elämän Puu." Eikö olekin kaunis ilmaisu! Se mainitaan kolme kertaa ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ja kolme kertaa Ilmestyskirjassa. Kaikissa kuudessa kohdassa se on sama puu ja symbolisoi aivan samaa asiaa.

Mutta mikä on Elämän Puu? Ensimmäiseksi meidän tulee tietää, mitä puu tässä merkitsee. 4.Moos. 24:6, missä Bileam kuvasi Israelia, hän sanoi heidän olevan "niinkuin aloepuut, Herran istuttamat." Kautta Kirjoitusten kuvataan ihmisiä, persoonia, puina. Tämän voimme nähdä esim. Psalmista yksi. Siten elämän puun täytyy olla Elämän persoona; ja Hän on Jeesus.

Eedenin puutarhan keskellä oli kaksi puuta. Toinen oli Elämän Puu, toinen oli Hyvän ja Pahan Tiedon puu. Ihmisen tuli elää ELÄMÄN PUUSTA, mutta hän ei saanut koskea toiseen puuhun, sillä silloin hän kuolisi. Mutta ihminen otti tästä toisesta puusta ja sen johdosta kuolema saapui häneen hänen syntinsä tähden ja hänet erotettiin Jumalan yhteydestä.

Tuo puu Eedenissä, elämän lähde, oli Jeesus. Johanneksen evankeliumissa luvuissa kuudesta kahdeksaan Jeesus esittää itsensä iankaikkisen elämän lähteenä. Hän kutsui itseään taivaasta tulleeaksi Leiväksi. Hän puhui itsensä antamisesta ja sanoi, että joka Häntä söisi, ei koskaan kuolisi. Hän sanoi tuntevansa Aabrahamin ja että HÄN OLI ennen Aabrahamia. Hän ennusti, että Hän itse antaisi heille elävää vettä, ja että joka sitä joisi, ei enää koskaan janoaisi, vaan eläisi iankaikkisesti. Hän osoitti olevansa "SUURI MINÄ OLEN". Hän on Elämän Leipä, Elämän Lähde, Iankaikkinen. Hän on Elämän Puu. Hän oli keskellä Eedenin puutarhaa niinkuin Hän tulee olemaan keskellä Jumalan paratiisia.

Jotkut ajattelevat niiden kahden puun paratiisin keskellä olleen aivan niinkuin muutkin puut, jotka Jumala oli sinne asettanut. Mutta tarkkaavaiset tutkijat tietävät, ettei niin ole. Kun Johannes Kastaja saarnasi, että kirves oli asetettu puiden juurelle, hän ei puhunut tavallisista luonnon puista, vaan hengellisistä periaatteista. 1. Joh. 5:11 sanotaan: "Ja tämä on se todistus:

Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa." Jeesus sanoi Joh. 5:40: "...ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän." Tämä on todistus. Jumalan Sana toteaa yksinkertaisesti ja selvästi, että ELÄMÄ, IANKAIKKINEN ELÄMÄ, on Pojassa. Ei ole mitään muuta paikkaa, missä olisi elämää. 1. Joh. 5:12: "Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä EI ole elämää." Koska tämä todistus ei voi muuttua, siitä ei voida ottaa mitään pois eikä lisätä siihen — ELÄMÄ ON POJASSA — siksi PUUN PARATIISISSA TÄYTYY OLLA JEESUS.

Hyvä on. Jos siis Elämän Puu on persoona, silloin myöskin Hyvän ja Pahan Tiedon Puu on persoona. Ei voi olla toisin. Siten Vanhurskas ja Väärä olivat vierekkäin keskellä Eedenin puutarhaa. Hes. 28:13: "Eedenissä, Jumalan puutarhassa sinä (saatana) olit."

Tässä meillä on todellinen ilmestys "Käärmeen siemenestä". Näin todella tapahtui Eedenin puutarhassa. Sana sanoo, että käärme petti Eevan. Itse asiassa käärme vietti hänet. 1. Moos. 3:1 sanotaan: "Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt." Tämä eläin oli niin lähellä ihmisolemusta, vaikka olikin eläin, että hän kykeni ajattelemaan ja puhumaan. Hän oli pystyssä kävelevä luontokappale, joka oli jotakin simpanssin ja ihmisen väliltä, mutta lähempänä ihmistä. Hän oli niin lähellä ihmistä, että hänen siemenensä hedelmöitti naisen ja teki hänet raskaaksi. Kun tämä tapahtui, kirosi Jumala käärmeen. Hän muutti jokaisen luun käärmeen ruumiissa niin, että sen täytyi kiemurrella ja ryömiä. Tiede saa tehdä kaikkensa, mutta se ei tule löytämään puuttuvaa rengasta. Jumala on pitänyt siitä huolen. Ihminen on viisas ja hän näkee yhteyden ihmisen ja eläimen välillä ja hän yrittää todistaa sen kehityksen avulla. Mutta ei ole olemassa mitään kehitystä. Ihminen ja eläin sekoittuivat. Tämä on yksi Jumalan kätkeytyneistä olleista salaisuuksista, mutta joka nyt on paljastettu. Se tapahtui keskellä Eedenin puutarhaa Eevan kääntyessä pois Elämästä vastaanottaakseen kuoleman.

Huomaa, mitä Jumala sanoi heille puutarhassa. 1. Moos. 3:15: "Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän." Jos me uskomme Sanaa, kun se sanoo naisella olevan siemenen, täytyy silloin myöskin käärmeellä olla siemen. Jos naisen Siemen oli poikalapsi, joka syntyi ilman miestä, silloin myöskin käärmeen siemenen täytyy olla saman esikuvan mukainen. Siksi täytyy myöskin toisen poikalapsen syntyä *ilman miehen* vaikutusta. Ei ole ketään Raamattua tuntevaa, joka ei tietäisi, että naisen Siemen oli Kristus, joka syntyi Jumalan vaikutuksesta, Ilman inhimillistä yhdyntää. On myöskin tunnettu tosiasia, että käärmeen pään murskaaminen oli todellisuudessa profetia siitä, mitä Kristus tuli tekemään Saatanaa vastaan Golgatan ristillä. Siellä ristillä Kristus murskasi Saatanan pään, samalla kun Saatana pisti Herraa kantapäähän.

Tämä Kirjoitusten osa on ilmestys siitä, miten luonnollisella tavalla käärmeen siemen kylvettiin maan päälle. Aivan siten, kuin meillä on selostus (Luuk. 1:26-35), jossa ilmaistaan tarkoin, kuinka vaimon siemen tuli ja ilmestyi lihassa ilman miehen vaikutusta. "Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria. Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: 'Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi.' Mutta hän hämmästyí suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa. Niin enkeli sanoi hänelle: 'Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus. Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman.' Niin Maria sanoi enkelille: 'Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?' Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: 'Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös

se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi'." Kuten naisen Siemen oli itse asiassa Jumala, joka itse tuli lihaan, niin myöskin käärmeen siemen on se luonnollinen tie, jonka Saatana keksi avataksensa itsellensä oven ihmissukuun. Saatanalle oli mahdotonta tulla lihaan samalla tavalla kuin Jumala, sillä hän on vain luotu henkiolento. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa meille kerrotaan, kuinka hän sen teki. Siten alkoi hänen siemenensä ihmiskunnassa. Älkää myöskään unohtako, että Saatanaa kutsutaan usein käärmeeksi. Nyt me puhumme sen siemenestä ja sen tulosta ihmissukuun.

Ennenkuin Aadam oli yhtynyt Eevaan, oli käärme tehnyt sen ennen häntä. Ja se, joka tästä yhdynnästä syntyi, oli Kain. Kain oli pahasta ("paholaisesta"). 1.Joh.3:12. Pyhä Henki Johanneksessa ei voinut toisessa kohden kutsua Aadamia "pahaksi", joka hän olisi ollut, jos hän olisi ollut Kainin isä, ja taas toisessa kohden Jumalan pojaksi. Sillä siksi hänet oli luotu (Luuk. 3:38). Kain osoittautui luonnoltaan isänsä kaltaiseksi, kuoleman tuottajaksi, murhaajaksi. Hänen tavaton uhmansa Jumalaa kohtaan, kun hän oli vastatusten Hänen kanssansa (1. Moos. 4:5,9,13-14) osoittaa hänen olleen täysin epäinhimillisen luonteeltaan, näyttäen jopa ylittävän kaikki Kirjoitusten kuvaukset Saatanan ja Jumalan vastakkainasettelusta. "Mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin ja hänen hahmonsä synkistyi. Niin Herra sanoi Kainille: 'Missä on veljesi Aabel?' Hän vastasi: 'En tiedä; olenko minä veljeni vartija?' Ja Kain sanoi Herralle: 'Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin. Katso, sinä karkoitat minut nyt pois vainiolta, ja minun täytyy lymytä sinun kasvojesi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä; ja kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut'."

Huomatkaa, millaisella tarkkuudella Jumalan Sana esittää Kainin ja Aabelin ja Seetin syntymät. (1. Moos. 4:1-2): "Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin ja sanoi: 'Minä olen saanut pojan Herran avulla'. Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin." 1. Moos. 4:25: "Ja Aadam yhtyi taas vaimoonsa, ja tämä synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Seet..." Aadam kahdesta yhdynnästä syntyi KOLME poikaa. Koska Raamattu on Jumalan tarkka ja täydellinen Sana, tämä ei ole virhe, vaan kertomus, joka antaa meille ymmärrystä. Koska Aadam KAHDESTA yhdynnästä syntyi KOLME poikaa, silloin tiedätte ehdottomasti, että YKSI noista kolmesta EI voinut olla Aadam poika. Jumala on antanut kertoa tämän näin tarkasti näyttääksensä meille jotakin. TOTUUS ON, ETTÄ EEVALLA OLI KOHDUSSAAN KAKSI POIKAA (KAKSOSET), JOTKA OLIVAT ERI YHDYNNÖISTÄ. Hän oli ensin yhteydessä käärmeen kanssa, jonka kautta hän tuli raskaaksi ja sitten hän oli toisen kerran yhteydessä Aadam kanssa, josta myöskin hän tuli raskaaksi. Tässä teillä on kaksoset. Täydellinen esikuva kuten aina! Tulkoon sanotuksi niille, jotka ajattelevat, ettei tällainen ole mahdollista, että on kylliksi lääketieteellisiä kertomuksia, joista selviää, että nainen voi kantaa kaksosia, jotka ovat kahdesta eri yhdynnästä, jolloin munasolujen hedelmöittymisen välillä on useampi päivä. Eikä vain niin, vaan jotkin tiedoista osoittavat, että kaksoset ovat eri henkilöiden siittämät. Äskettäin kerrottiin maailmanlaajuisesti eräästä norjalaisesta äidistä, joka vaati mieheltään elatusapus itselleen ja kaksosilleen, joista toinen oli valkoinen ja toinen musta. Hän myönsi, että hänellä oli nekeri rakastaja. Hedelmöittymisillä oli pitkä aikaero. Beaumontissa, Teksasissa, vuonna 1963, kerrotaan olleen synnytyksen, jossa raskauksilla oli useiden päivien ero. Ero oli niin suuri, että nainen melkein kuoli toisen lapsen synnytykseen.

Mutta miksi näin piti tapahtua? Miksi käärmeen siemenen täytyi tulla tällä tavoin? Ihminen luotiin Jumalaa varten. Ihmisen tuli olla Jumalan temppeli. *Ihmisen tuli olla paikka, jossa Jumala voi levätä* (Pyhä Henki), *temppeli*. Ap.t. 7:4-6-51: "Hän sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle. Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi. Korkein ei kuitenkaan asu käsillä tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta: 'Taivas on minun jalkaini astinlauta; minkä kaltaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai

mikä paikka olisi minun leposijani? Eikö minun käteni ole tätä kaikkea tehnyt?' Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niinkuin teidän isänne, niin tekin." Saatana tiesi tämän. Hän myöskin tahtoi asua ihmisessä niinkuin Jumalakin. Mutta Jumala on varannut tämän oikeuden itsellensä. Saatana ei voi tehdä sitä. Jumala yksin ilmestyi ihmisenä lihassa. Saatana ei voi tehdä sitä. Hänellä ei ole luovaa voimaa. Ainoa keino Saatanelle toteuttaa tahtonsa oli mennä käärmeeseen Eedenissä aivan samoin kuin hän meni pahoina henkinä sikoihin Gadarassa. Jumala ei koskaan mene eläimiin, mutta Saatana on aina valmis tekemään sen saavuttaaksensa tarkoituksensa. Hän ei voinut saada lasta suoraan Eevan kautta niinkuin Jumala Marian kautta, ja siksi hänen täytyi mennä käärmeeseen ja vietellä Eeva. Hän houkutteli hänet ja hänen kauttaan Saatana sai lapsen. Synnyttyään Kainilla oli Saatanan luonteenominaisuudet ja käärmeen eläimelliset (aistilliset, lihalliset) ominaisuudet. Ei ole mikään ihme, että Pyhä Henki sanoi Kainin olevan pahasta (paholaisesta). Sillä hän todellakin oli sitä.

Nyt tahdon esittää varman todisteen siitä, että on varma yhteys ihmisen ja eläimen välillä. Se on lääketieteellisen tutkimuksen tulos. Tiedätkö, että voitte ottaa alkiosoluja syntymättömästä eläimen sikiöstä ja liittää ne ihmiseen? Silloin nuo kilpirauhassolut kulkevat suoraan ihmisen kilpirauhaseen. Ymmärrätkö, kuinka hämmästyttävää se on? Jokin voima ohjaa nuo eläimen solut tarkalleen oikeaan paikkaan. Ihmisen ja eläimen välillä on yhteys. Ne eivät voi sekoittua tai lisääntyä keskenään. Se on kokeiltu. Mutta kerran Eedenin puutarhassa tapahtui tuo sekoittuminen ja kemialliset kokeet osoittavat sen. Eedenin puutarhassa käärme oli pystyssä kävelevä luontokappale. Hän muistutti hyvin paljon ihmistä; hän oli melkein ihminen. Saatana käytti hyväkseen käärmeen fyysisiä ominaisuuksia ja saattoi hänet viettelemään Eevan. Silloin Jumala tuhosi alkuperäisen käärmeen. Mikään muu eläin ei voi sekoittua ihmiseen. Mutta yhteys säilyy.

Nyt kun olemme tulleet näin pitkälle, niin sallikaa minun yrittää keskittää ajatuksenne tähän aiheeseen, niin että voisitte ymmärtää, miksi meidän on tärkeitä mennä tähän "käärmeen siemen oppiin". Lähtökohtana on se tosiasia, että puutarhan keskellä oli kaksi puuta. ELÄMÄN PUU OLI JEESUS. TOINEN PUU OLI SAATANA. Sen näemme niistä hedelmistä, joita puu kantoi. Tiedämme myöskin, että molemmilla puilla oli jonkinlainen yhteys ihmiseen, sillä muuten ne eivät olisi olleet siellä. Niiden täytyi olla osa Jumalan kaikkivalttiasta suunnitelmaa ja tarkoitusta. Niillä oli yhteys ihmiskuntaan ja Häneen itseensä, tai me emme koskaan voisi pitää Jumalaa kaikkitietävänä. Kaikki tämä on totta, eikö vain? Sana esittää mitä suurimmalla varmuudella, että Jumala jo ENNEN maailman luomista oli tehnyt suunnitelmansa antaa Iankaikkista Elämänsä ihmisille. Ef. 1:4-11: "...niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan. Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, tehden meille tietäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän on nähnyt hyväksi itsessään tehdä - siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, - oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan." Ilm. 13:8: "Ja kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat sitä (Saatanaa), jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu *teurastetun karitsan elämänsäkirjaan, hamasta maailman perustamisesta.*" Mutta tuota Elämää ei voinut, eikä voi saada muuta kuin sen kautta, että "Jumala tuli lihaksi". Tämä oli osa Hänen iankaikkista ja

ennaltamäärättyä suunnitelmaansa. Sen tuli olla Hänen armonsa kirkkauden ylistykseksi. Se oli pelastussuunnitelma. Kuunnelkaa nyt tarkoin. Jumalan, joka on Lunastaja, täytyi ennalta määrätä ihminen, joka tarvitsisi lunastusta, jotta tulisi vahvistetuksi, kuka Hän on. Tämä on sataprosenttisesti totta ja monet raamatunkohdat todistavat sen puolesta. Niin myöskin jae: Room. 11:36: "Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on KAIKKI; hänelle KUNNIA iankaikkisesti! Aamen." Ihminen ei voinut suoraan vain mennä ja ottaa tuosta Elämän Puusta, joka oli keskellä puutarhaa. Tuon Iankaikkisen Elämän täytyi ensin tulla lihaan. Mutta ennenkuin Jumala saattoi pelastaa syntisen, Hänellä täytyi olla syntinen, jonka pelastaisi. Ihmisen täytyi langeta. Ja jotta Saatana olisi voinut langettaa, hänellä täytyi olla liha, jonka kautta tuo lankeemus tulisi. Niin täytyi myöskin Saatanan tulla lihaksi. Mutta Saatana ei voinut tulla lihaksi samalla tapaa kuin Kristus tuli. Hän tuli nostaaksensa jälleen ylös langenneet. Mutta oli eräs eläin, käärme, joka oli niin ihmisen kaltainen, että Saatana saattoi mennä tuohon eläimeen ja siten tulla lihaan ja aiheuttaa lankeemuksen, sekä sen kautta päästä ihmissukuun niinkuin Jeesuskin eräänä päivänä tulisi ja liittyisi ihmissukuun. Hän tulisi asumaan ihmisiin ylösnousemukseen asti, jossa meillä tulisi olemaan Hänen kirkastetun ruumiinsa kaltaiset ruumiit. Siten se, mitä Jumala antoi tapahtua Eedenin puutarhassa, oli Hänen ennaltamäärätty suunnitelmansa. Ja kun Saatana oli saanut aikaan sen, mikä oli välttämätöntä Jumalan tarkoitukselle, sen jälkeen ihminen ei enää voinut mennä Elämän Puulle puutarhassa. Ilman muuta ei. Ei ollut sen aika. Mutta eläin (eläin olisi aiheuttanut lankeemuksen, siksi eläimen veren tuli vuotaa) uhrattiin ja sen veri vuodatettiin, ja sitten oli jälleen yhteys Jumalan ja ihmisen välillä. Sillä oli tuleva päivä, jolloin Jumala ilmestyisi lihassa ja Hänen nöyryytyksensä kautta Hän uudistaisi langenneen ihmisen ja tekisi hänet osalliseksi tuosta Iankaikkisesta Elämästä. Jos voitte nähdä tämän oikein, voitte ymmärtää käärmeen siemenen ja tietää, että Eeva ei syönyt mitään omenaa. Ei, se oli ihmisyyden rappeutuminen siementen sekaantumisen johdosta.

Tiedän, että kun yhteen kysymykseen on vastattu, nousee heti esiin toinen kysymys. Ja nyt ihmiset kysyvät minulta: "Jos kerran Eeva lankesi sellaisella tavalla, niin mitä sitten Aadam teki, sillä Jumala syyttää Aadamia samalla tapaa?" Asia on yksinkertainen. Jumalan Sana pysyy iankaikkisesti vahvana taivaassa. Ennenkuin yksikään tomuhiukkanen luotiin, oli tuo Sana siellä TARKALLEEN SELLAISENA KUIN SE ON KIRJOITETTUNA RAAMATUSSAMME. Sana opettaa meille, että jos nainen jättää miehensä ja menee toisen miehen kanssa, on hän avionrikkoja eikä enää ole naimisissa, eikä mies enää saa ottaa häntä takaisin. Tuo sana oli totta Eedenissä niinkuin se oli totta silloin kun Mooses kirjoitti sen lakiin. Sana ei voi muuttua. Aadam otti hänet takaisin. Hän tiesi tarkoin mitä teki, mutta hän teki sen kuitenkin. Eeva oli osa häntä ja hän oli halukas ottamaan päällensä hänen vastuunsa. Hän ei antanut hänen mennä. Niinpä Eeva tuli raskaaksi hänestä. Aadam tiesi, että hän tulisi. Hän tiesi tarkoin, mitä tulisi tapahtumaan ihmissuvulle ja hän myi koko ihmissuvun synnille voidakseen pitää Eevan, sillä hän rakasti häntä .

Ja niin nuo kaksi poikaa syntyivät. Pojat, jotka tulivat olemaan juuri saastutetun ihmissuvun isät. Ja mitä Sana sanoo heistä? Lukekaapa Juuda 14: "Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut sanoen: 'Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä.'" 1.Moos. 5:ssä on selvitetty Eenokin (Hanokin) sukuperä. Se antaa seuraavanlaisen järjestyksen: 1. Aadam, 2. Seet, 3. Enos, 4. Keenan, 5. Mahalael, 6. Jered, 7. Hanok. Huomatkaa se seikka, että Kainia ei mainita. Aadamin suku kulkee Seetin kautta. Jos Kain olisi Aadamin lapsi, lain mukaan Kainilla olisi esikoisena ollut oikeus päästä sukuluetteloon. Tulee siis tarkoin huomata, että 1. Moos.5:3 sanotaan, että "kun Aadam oli sadan kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen kuvansa, ja hän antoi hänelle nimen Seet." MISSÄÄN KOHDEN EI SANOTA, ETTÄ KAIN OLISI OLLUT AADAMIN KALTAINEN, mitä hänen

olisi tullut olla, jos kerran oli hänen poikansa. Lisääntymisen laki vahvistaa sen, että jokainen tuottaa kaltaisiaan. Meidän tulee siis uskoa se tosiasia, että sekä 1. Mooseksen Kirjan että Luukkaan evankeliumin sukuuetteloista puuttuu Kain. Jos Kain olisi Aadamin poika, sanottaisiin hänestä jossakin: "Kain joka oli Aadamin poika, joka oli Jumalan poika." Sitä ei sanota, sillä sitä ei voi sanoa.

Tietenkin tutkijat ovat jo kauan esittäneet ihmiskunnan kahtena sukuhaarana; toinen on jumalallinen sukuhaara perustuen Seetiin ja toinen jumalaton perustuen Kainiin. Ja on outoa, mutta totta, että nämä samat tutkijat eivät ole koskaan kertoneet meille, miksi Kain oli sellainen henkilö kuin oli, kun taas Aabel ja Seet olivat hengellisiä. Itseasiassa Kainin olisi tullut olla hengellisempi kuin Aabel ja Seetin puolestaan taas vähemmän hengellinen ja niin edelleen, koskapa aina seuraavat sukupolvet ovat etääntyneet kauemmaksi Jumalasta. Mutta ei, Kain on pahempi kuin mitä ketään on koskaan kuvattu, sillä hän vastustaa kiihkeästi Jumalaa ja Sanaa.

Meidän tulee tietää, että Kirjoitukset eivät leiki sanoilla. Mitä niihin on talletettu, se on siellä voideltujen silmien nähtävänä. Se on siellä tiettyä tarkoitusta varten. Samassa Sanassa sanotaan 1. Moos. 3:20: "Ja mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä tuli kaiken elävän äiti." Mutta missään kohden Raamattua ei sanota, että Adam olisi kaiken elävän isä. Jos tätä sivumerkitystä ei voitaisi antaa 1. Moos. 3:20:lle, niin miksi mainittaisiin, että Eeva on kaiken äiti, mutta ei sanaakaan Adamista? Tosiasia on, että vaikka Eeva oli kaiken elävän äiti, AADAM EI OLLUT KAIKEN ELÄVÄN ISÄ.

1. Moos. 4:1 Eeva sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla." Hän ei usko Aadamia Kainin isäksi. Mutta 1. Moos. 4:25 hän sanoo: "Jumala on *määrännyt* minulle TOISEN siemenen Aabelin sijaan, koska Kain hänet surmasi." [engl. käännös] Hän ei sano, että Jumala olisi ANTANUT hänelle toisen siemenen - joka olisi ollut Kristus - sillä Hänet ANNETAAN. Tämä poika, Seet, MÄÄRÄTTIIN Aabelin sijaan. Hän tunnustaa poikansa, joka tuli Aadamin kautta; mutta hän ei tunnusta Kainia, sillä hän tuli käärmeen kautta. Kun hän sanoo TOINEN SIEMEN Aabelin sijaan, hän osoittaa sillä, että Kain ja Aabel olivat kaksi eri siementä, sillä jos he olisivat olleet samasta isästä, hänen olisi pitänyt sanoa: "Olen saanut LISÄÄ SIEMENIÄ."

Minä en usko kaikkeen, mitä luen, mutta on hyvin kummallista se, mitä "LIFE"-lehden maaliskuun 1963 numero kertoo. Psykiatrit sanovat aivan samaa kuin mitä me täällä puhumme. Tiedän, etteivät kaikki psykiatrit ole yksimielisiä, mutta tämä on jotakin: käärmeen pelko ei ole tiedostettu, vaan tiedostamaton (alitajuinen). Jos se olisi luonnollinen pelko, seisoisivat ihmiset aivan yhtä lumoutuneina gorilla- tai leijonahäkin edessä. Heidän alitajuiset ajatuksensa pakottavat heidät tuijottamaan käärmeitä. Käärmeiden vetovoima on tiedostamattomasti seksuaalinen. Näin on ollut kautta aikojen ja sama on huomattu sukupolvesta toiseen. Käärmeet ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan vastenmielisiä ja kuitenkin puoleensavetäviä. Käärmeet symbolisoivat aina molempia, *sekä hyvää että paha*. Käärme on seksuaalisuuden symboli. Aivan kuten kuvaus Eedenin puutarhasta, samoin voimme nähdä käärmeen kiihkeän pahan ruumiillistumana.

Eri alkukantaisten heimojen parissa on yleistä, että käärme on yhdistetty seksiin ja että sitä myöskin palvotaan sen yhteydessä. Seksologian lähempi tutkistelu tuo tämän esiin monissa tapauksissa. Nyt haluaisin tietää, mistä nämä ihmiset ovat sen saaneet, sillä me tiedämme heidän olevan sivistymättömiä eivätkä he ole koskaan lukeneet Raamattua. Mutta aivan samoin kuin kertomus vedenpaisumuksesta on tunnettu kaikkialla maailmassa, samoin on myöskin totuus ihmisen lankeemuksesta. He tietävät, mitä Eedenin puutarhassa tapahtui.

Nyt joku esittää minulle kysymyksen: "Oliko Jumala sanonut Eevalle, että hänen tulisi varoa käärmettä, ettei tämä viettelisi häntä. Jumalan ei tarvinnut sanoa mitään siitä, mitä tulisi tapahtumaan. Meidän tulee vain nähdä tämän kertomuksen sisältö. Hän vain antoi Sanansa. Hän

sanoi, etteivät he saa ottaa TIEDON puusta. "Ottakaa ELÄMÄSTÄ. ELÄMÄ OLI JUMALAN SANA. KAIKKI, MIKÄ EI OLE JUMALAN SANAA, ON KUOLEMAA. Eeva salli vääristellä yhden Sanan ja jo silloin Saatana sai hänet. Jumala olisi voinut sanoa: "Älkää ottako puista enemmän hedelmiä, kuin mitä jaksatte syödä." Saatana olisi silloin voinut sanoa: "Katsokaahan, se pitää kyllä paikkansa. Jos te poimitte liian paljon hedelmiä, pilaantuvat ne. Tässä on kuitenkin menetelmä, jolla voitte poimia niin paljon kuin haluatte. Te voitte tehdä niinkuin itse haluatte ja samalla voitte tehdä sen, mitä Jumala sanoi." Myöskin tällä tavalla Saatana olisi saanut hänet heti. Joka rikkoo YHDEN lain kohdan, hän on rikkonut KOKO lain. Älkää leikkikö Sanan kanssa! Juuri näin tapahtui Efeson ajanjaksolla ennenkuin se päättyi vuonna 170 j.Kr.

Mitä tämä puu on tuottanut? Tiedon puu on tuottanut kuoleman. Kain tappoi veljensä Aabelin. Paha tappoi vanhurskaan. Siten vahvistui esikuva. Niin tulee olemaan siihen asti, kun kaikki asetetaan kohdallensa niinkuin profeetat ovat luvanneet.

Tiedon puu tuotti viisaita ihmisiä, kuuluisia, maineikkaita ihmisiä. Mutta heidän tiensä ovat kuoleman teitä. Jumalan kansa on yksinkertaista, mutta sillä on hengellinen mieli. He kääntyvät Jumalan Sanan ja luonnon puoleen. He viljelevät uskollisesti maata. Heille totuus merkitsee enemmän kuin rikkaus. "Käärmeen siemen" on tuottanut uskomattoman kauppa- toiminnan-, ihmeellisiä keksintöjä, mutta kaiken sen mukana tuli kuolema. Heidän atomipomminsa tappavat sodassa ja rauhan aikana tappavat mekaaniset keksinnöt, kuten autot, jotka tappavat rauhan aikana enemmän kuin sotakeksinnöt sodan aikana. Kuolema ja tuho ovat heidän työnsä hedelmiä.

Mutta kuitenkin he ovat uskonnollisia. He uskovat Jumalaan. He ovat isänsä Perkeleen ja esi-isänsä Kainin kaltaisia. Molemmat heistä uskovat Jumalaan. He käyvät kirkossa. He ovat vanhurskaitten joukossa kuten rikkaruohot vehnän seassa. Siten he vaikuttavat ja tuovat nikolaiittain uskonnon. He levittävät myrkkyyänsä kaikin mahdollisin tavoin tuhotaksensa Jumalan siemenen, niinkuin Kainkin teki Aabelille. Heidän silmäinsä edessä ei ole mitään jumalanpelkoa.

Kuitenkaan Jumala ei kadota yhtäkään omistansa. Hän pitää heistä huolen kuolemassakin. Hän on luvannut herättää heidät viimeisenä päivänä.

JOHTOPÄÄTÖS

"...sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa." Mikä ihana ajatus tämä onkaan. Elämän Puu Eedenin puutarhassa, jota ei voitu lähestyä Aadamin lankeamisen takia, annetaan nyt voittajalle. Vartioivan kerubin leimuava miekka on pantu tuppeen. Mutta sitä ei pantu tuppeen, ennenkuin sen terä oli verinen Karitsan verestä. Miettikäämme tätä totuutta hetken, tarkastellessamme miksi puu kiellettiin Aadamilta ja hänen jälkeläisiltään, mutta sallitaan nyt jälleen.

Jumalan tarkoitus luotuunsa, ihmiseen, nähden on ilmaista Hänen Sanansa. Luomiskertomuksessa Aadamille annettiin Sana, jonka mukaan hänen tulisi elää. Sanan mukainen elämä olisi Sana ilmaistuna. Tämä on totta, eikö olekin? Mutta elikö Aadam tuon Sanan mukaan? Ei, koska hänen tuli elää JOKAISEN Sanan mukaan, mutta hän ei onnistunut ottamaan vaarin jokaisesta Sanasta. Sitten nousi Mooses. Mikä suuri ja voimallinen mies hän olikaan. Kuitenkaan hänkään ei onnistunut elämään jokaisesta Sanasta, ja tuo profeetta, joka oli esikuva suuresta, tulevasta profeetasta, ei vihoissaan onnistunut tottelemaan Sanaa. Oli myöskin Daavid, Israelin suuri kuningas, Jumalan oman sydämen mukainen mies. Kiusauksessa ollessaan hän sortui aviorikokseen. Mutta lopulta ajan täytyttyessä tuli Yksi, Pää, Jeesus, jonka

myös täytyi tulla kiusatuksi, jotta nähtäisiin, voisiko Hän elää JOKAISESTA Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Silloin Saatana epäonnistui. Sillä tässä oli Hän, joka eli "näin on kirjoitettu" mukaan ja tuo Jumalan mestaristyö voitti heijastamalla Jumalan Sanaa. Sitten tämä ilmituotu Täydellinen naulittiin ristille, täydellisenä Jumalan Karitsana, täydelliseksi Uhriksi. Ja ristillä Hän sai kuolettavat haavat, että me Hänen kauttansa ja Hänen vuoksensa voisimme syödä Elämän Puusta ja että tuo ilmaiseksi annettu elämä tekisi meidät kykeneviksi voittamaan ja ilmaisemaan Jumalan Sanaa.

Ja nyt näille Jumalan pojille, jotka Hänen kauttaan voittavat, annetaan etuoikeus Jumalan paratiisiin, ja pysyvä yhteys Jeesukseen Kristukseen. He eivät tule enää koskaan eroamaan Hänestä. Minne Hän menee, sinne menee Hänen morsiamensa. Mitä Hän on, sen Hän jakaa rakkaimpansa kanssa yhteisellä perintösuhteella. Salaiset asiat tullaan paljastamaan. Pimeät asiat tehdään näkyviksi. Me tulemme tuntemaan, niinkuin meidät tunnetaan. Ja me tulemme olemaan kuten Hän. Tässä on sen voittajan perintö, joka on voittanut Karitsan veren ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen Sanan kautta.

Kuinka me kaipaammekaan tuota päivää, jolloin kaikki mutkaiset tiet suoristetaan ja me tulemme olemaan Hänen kanssaan loppumattomasti. Rientäköön tuo päivä ilmestyäkseen ja rientäkäämme me seuraamaan Hänen Sanaansa, ja siten todistaen arvollisuutemme Hänen kirkkautensa osuuteen.

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Kuinka traagista onkaan, ettei tämä ensimmäinen seurakuntajakso kuunnellut Henkeä. Sensijaan se kuunteli ihmistä. Mutta kiitos Jumalalle, että viimeisenä aikana on nouseva ryhmä, lopunajan Todellinen Morsian, ja hän kuuntelee Henkeä. Tuona suuren pimeyden aikana palaa valo takaisin puhtaan Sanan kautta ja me palaamme helluntain voimaan toivottaaksemme Herran Jeesuksen Kristuksen tervetulleeksi takaisin.